

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 5.

Sobota (Saturday) 29. ledna (January) 1977

Cena 25 centů

V Americké mariánské národní svatyni ve Washingtonu bude česká kaple Jana Nepomuka Neumanna

Cyrlometodějská liga ve Washingtoně zahájila akci k výstavbě české kaple budoucího amerického svätce, Jana Nepomuka Neumanna, v Národní svatyni Neposkvrněného početí Panny Marie v hlavním městě Spojených států. K akci dochází se souhlasem i s přímou pomocí amerického biskupa českého původu, doktora Johna Mořkovského z Texasu, a za spolupráce dp. profesora dr. Ludvíka Němce z Philadelphie.

Iniciátorem celého podniku je Eduard Fusek z washingtonské Cyrlometodějské ligy, který v minulosti pracoval v Národní svatyni Neposkvrněného početí Panny Marie jako technický ředitel. Rada národu, včetně slovenského, už má ve svatyni své kaple, v nichž je různými způsoby připomínán mariánský kult. Eduard Fusek s podporou biskupa Mořkovského osobně dohodl s ředitelem Národní svatyně, monsignorem Johnem Murphym, že poslední místo v chrámu, vhodné k výstavbě kaple, bude poskytnuto k vyjádření úcty Čechů k Panně Marii a svým národním svatým. Projekt už studuje tvůrce washingtonské katedrály, architekt Kennedy z Bostonu. Základní myšlenkou příslušného uměleckého díla má být vstup Jana Nepomuka Neumanna mezi české svätce do takzvaného "Českého nebe", jehož ústřední postavou je Panna Marie. K spolupráci na výstavbě české kaple ve washingtonské katedrále budou přizváni další kněží i laikové.

naluje a klade nové hodnoty na nános minulosti, v níž ještě nebylo dost místa pro spravedlnost a milosrdenství. Carterův přechod od povrchního k vážnému křesťanství znamenal, že Carter v sobě potlačil pýchu, takže mohl odhodit nejistou cestu sledování vlastního světského úspěchu. Jeho náboženství je náboženstvím odpuštění a obnovy. Myslím, že politicky je Carter otevřený myšlenkám, jejichž čas nastal právě dnes. Myslím, že lidé, kteří mají obavy, že Carter bude podobně jako Woodrow Wilson odvádět svou politický postup Boží vůli, se mylí. Bud'te rádi, že se Carter modlí. Pomáhá mu to."

Nový americký prezident je baptista. A jak napsal THE WASHINGTON POST několik dní před inaugurací, tato skutečnost povzbudila mnohé utlačované věřící například v Sovětském svazu, kde žije velké množství baptistů. Jimmy Carter je jižán a ve své církevní obci v Plains vystupoval už v minulosti jako zastánce rovnoprávnosti černochů... Je přirozené, že jako hluboce věřící křesťan se Jimmy Carter zmíňoval o Bohu i v rámci svého inauguračního projevu. Připomněl v něm mimo jiné, jak říkala jeho učitelka Julia Colemanová, že se musíme přizpůsobit měnícím se časům, ale přesto si zachovat neměnné zásady. Jimmy Carter dále řekl: "Přede mnou leží bible, již bylo použito při inauguraci našeho prvního prezidenta roku 1789. Já jsem právě složil svou vlastní prezidentskou přísahu na bibli, kterou mi dala před několika lety má matka, jež byla otevřena na místě odvěké připomínky starověkého proroka Micheáše: "Oznámím ti, človče, co je dobré, a co od tebe žádá Pán; jen to, abys soudil spravedlivě a miloval milosrdenství, a byl pokorný před svým Bohem..." Nový americký prezident také zdůraznil, že dnes nepřichází s žádným novým smem, ale spíše vyzývá k nové věci v onen starý sen. Vyzval Američany, aby si zapamatovali Micheášova slova a obnovili snahu o pokoru, milosrdenství a spravedlnost. A silný dojem zanechala v jeho posluchačích věta: "Učme se společně, smějme se společně, pracujme společně a nuditelme se společně v důvěře, že budeme nakonec triumfovat v právu".

Pavel Pecháček

Mnoho našich čtenářů, jimž se líbí v H.N. otiskovaný životopis svätce Dona Boska, velkého vychovatele mládeže v 19. stol., nás v dopisech žádalo, abychom jim jednou přinesli i jeho obrázek, protože chtějí vidět, jak vůbec tento neuvěřitelně praktický svätý vypadal. Dnes jim toto jejich i vaše přání splňujeme, protože se k tomu naskýtá zvláštní příležitost. 1. Na poslední den v lednu — (31. 1.) — připadá totiž výročí jeho úmrtí — (1815—1888) — a tím i jeho kalendářní svátek. 2. Na letošní rok pak navíc připadá 50. výročí vstupu jeho díla do svobodného Masarykova Československa. V roce 1927 přišli totiž první čeští salesiáni, vychovaní v Turíně od Dona Ruy — Boskova následníka — na Moravu do Fryštáku u Batova Zlína. (Prvním ředitelem ústavu byl P. Hynek Stuchlý.) Odtud se pak salesiáni rychle rozšířili na Slovensko, do Mor. Ostravy — (kde je kovodělníci vítali rajskými jablčky, zkaženými vejci a nadávkami), a do pražské periferie v Kobyliších, nedaleko známé nemocnice Bulovky. — Vybudováním salesiánské oratoře v Kobyliších byl pověřen tehdejší mladý salesián Štěpán Trochta, pozdější vézeň nacistů i komunistů, litoměřický biskup a kardinál, rodák z valašské chudé Francovy Lhoty.

K uctění tohoto jubilea — (50. výročí příchodu salesiánů do Československa) se chystá ve dnech 22.—27. srpna 1977 krajanská pout' do Turína a na jiná místa, posvěcená životem sv. Dona Boska. (Zájemci, sledujte další zprávy v H.N.)

CARTER A RELIGIOZITA

Nový americký prezident, Jimmy Carter, je silně nábožensky založený člověk. Americký týdeník TIME o tom napsal: "Během předvolební kampaně kritizoval ještě před primárkami jeden z demokratických kandidátů a Carterových soupeřů Henry Jackson nynějšího prezidenta, že své náboženské přesvědčení nosí na klopě svého kabátu. Tento útok pokračuje TIME nebyl spravedlivý. Přes žerty, že Jimmy Carter bere počáteční písmena svého jména a příjmení, jež se v angličtině shodují s počátečními písmeny Ježíše Krista, příliš vážně. Carter ve skutečnosti hovořil o svém osobním náboženském přesvědčení pouze, když byl na ně tážen. Činil to však s neprostou upřímností a přesvědčením. Jimmy Carter říká, že nejdůležitější věcí v jeho životě je jeho víra v Ježíše Krista. President Carter prohlásil doslova: "Za svou víru se nestydím. A nemodlil jsem se k Bohu, aby mi dopřál vyhrát v prezidentských volbách, ale aby mě nechal dělat dobré věci."

Týdeník TIME dále připomíná, že Carter své náboženské přesvědčení nikomu nevnucoval a dokonce ani nekladal žádný důraz na osobní náboženské přesvědčení svých blízkých spolupracovníků. Paní Rosalyn Carterová řekla o svém manželu, že nový prezident si nejvíce přeje, aby během své prezidentské činnosti zavedl v zemi takový druh morálky, jenž by byl povzbuzením pro život každého jednotlivce, a lidé měli pochopení jeden pro druhého. Paní Carterová prohlásila, že ji trápilo, když o svém muži četla, že je chladný, vypočítavý a ambiciózní. Podle jejích slov to není pravdivý obrázek současného amerického prezidenta. Carter není osobně ctižádostivý, ale má ctižádostivost řešit problémy a starosti...

Zajímavý článek napsal pro inaugurační vydání listu THE WASHINGTON POST vedoucí oddělení politických věd na univerzitě Duke, James David Barber. Citují: "Carterova důvěra v Boha je zdrojem jeho demokratického smýšlení. Je naprosto zřejmé, že křesťanství je jedním z kořenů demokracie a že myšlenka rovnosti před zákonem nevyplynula pouhým mrknutím oka z hlav zakladatelů americké demokracie. Carter jako křesťan vidí svět ve světle Boží prozřetelnosti, která svět stále zdoko-

ENGLISH SECTION INSIDE

Sloupek informací

Z ČESKOSLOVENSKA O "SAMOZVANCÍCH", "STRŽENÝCH MASKÁCH" A "LETOROSTECH"

Minulý týden přetiskl H.N. text "CHARTY 77", onoho dokumentu, který vyzývá vládu v komunistickou stranu Československa, aby přestaly s porušováním základních "svobod a práv člověka", k němuž dochází i po uzákonění Helsinských smluv ze srpna 1975. Čtenář se mohl přesvědčit, že jde o prohlášení věčné, o příklady velmi konkrétní, s nimiž mnozí z nás mají dokonce i osobní zkušenosti po návštěvě republiky, z korespondence s příbuznými a pod. Navíc se nejedná o dokument anonymní, neboť je podepsán více než třemi sty osob ze všech společenských vrstev, které se také postaraly o to, aby se jejich slova dostala za hranice. Signatáři jistě věděli, že služebníci režimu se jim budou mstít: v tomto směru je "CHARTA 77" i projevem občanské statečnosti, která stvrzuje naléhavost volání po občanských svobodách a lidských právech.

"ZTROSKOTANCI A SAMOZVANCÍ"

Tak je nadepsán redakční článek pražského RUDÉHO PŘÁVA, orgánu KSČ (z 12. ledna t.r.), v němž komunisté reagují na "pamflet", který unikl jejich cenzuře. Ocitujeme si několik vět z té předlouhé žlučovitě statí o "CHARTY 77", abyste mohli porovnávat. Rudoprávníci píší například:

"Jde o protistátní, protisocialistický, protilidový a demagogický hanopis, který hrubě a zvěč pomlouvá Československou republiku a revoluční výzvu lidu."

(Autofi jsou) samozvanci poroučející lidem, jeho zájmy, jim volenými zastupitelskými orgá-

ny... Po debaklu, který reakce u nás utrpěla v roce 1948 i o dvacet let později, chtějí tyto deníčky prostě zasít semena nového kontrarevolučního dobrodružství, uvrhnout naši socialistickou společnost do chaosu a nejistoty."

Hle, jak se dají také vyložit požadavky "zastávat svůj názor bez překážky", "osvobození od strachu", přání přestat s "existenčními či jinými represemi proti osobám, které slovem či skutkem projevují své náboženské vyznání" - o nichž jsme se dočetli v "CHARTY 77".

RUDÉ PŘÁVO jmenuje několik těch "deníků", kteří podepsali opoziční dokument. Jde prý o "lidské a politické ztroskotance". Jako první je uveden Václav Havel, "člověk z milionářské rodiny". (Havel, narozený 1936, z milionu majitelů barrandovských ateliérů sotva něco zahlédl. Nesměl studovat, teprve v druhé polovině 60. let mohl krátce projevit i doma svůj dramatický talent). "Věrný sluha imperialismu a jeho osvědčený agent" Pavel Kohout, jmenovaný na dalším místě, začínal v roce 1945 jako básníkář RUDÉHO PŘÁVA, v padesátých letech vedl tzv. Umělecký soubor Julia Fučíka, který byl agitační vizitkou komunistického Svazu mládeže; zasedal v představenstvu Svazu spisovatelů atd. Dodejme však, že se dostal do konfliktu se stalinistickým vedením KSČ ještě někdy před rokem 1968, to mu bylo 40 let...

Jiří Hájek, za Duběčka ministr zahraničních věcí, je dnes označován za "zkrachovaného politika", což ovšem není taková nepravda. Podle mého názoru zkrachoval Hájek poprvé

již v roce 1948, když za Fierlingrovým praporem přešel s částí sociálně demokratické mládeže do komunistické strany. Jak z článku RUDÉHO PŘÁVA vyplývá, podepsali "CHARTU 77" také "mezinárodní dobrodruh" dr. František Kriegel (od r. 1966 člen ústředního výboru KSČ, v roce 1968 člen představenstva strany, 69letý), "notorický reakcionář" literární historik prof. dr. Václav Černý - a dr. Pavel Drtina, "představitel předúnorové reakce a buržoazní ministři spravedlnosti".

Obsáhlý útok na autory a signatáře "CHARTY 77" zakončil komunistický orgán touto větou: "Žádný lživý pamflet nemůže popřít dějinnou pravdu". Na tom něco je: zmíněný dokument totiž řadu pravd o komunistickém režimu právě jenom ozřejmil, zdůraznil je...

Abych nezapomněl: Od čtvrtka 13. ledna najdete na prvních stránkách čs. novin citáty z "dopisů a rezolucí", v nichž "pracovníci závodů a družstev, umělci i vědci, dopisovatelé, členové společenských a zájmových organizací pozvedají hlas odporu proti počinům hrstky zkrachovaných pomahačů mezinárodní reakce". Husák z společnosti "úspěšné" napodolují gottwaldovské časy, kdy se "jednota pracujících" prokazovala stejným způsobem. Člověk by nevěřil, že je možné točit kolo dějin zpátky - ale na to jsou komunisté "machři".

"STRŽENÉ MASKY"

Kdykoliv je komunistický režim v potížích, tak je signalizují nikoliv nějaká úřední prohlášení, ale zprávy o "odhalení zrůdnosti" a "špiónu", informace o zatýkání a procesech. Za příklad lze uvést časně padesátá léta v Československu. Po hrdelních soudech s bývalými politickými odpurci (např. s Miladou Horákovou v červnu 1950), s nepohodlnými spisovateli a nepoddajným duchovenstvem (zejména v roce 1951) následoval i řez do vlastního komunistického těla (viz proces s bývalým generálním tajemníkem KSČ Rudolffem Slánským a společníky v listopadu 1952). Jedním z cílů propagandy kolem těchto soudních líčení bylo "dokázat", že všechno by bylo bývalo v republice v pořádku, kdyby nebylo "rozvratníků". Nejznámější to ukázaly "znalecké posudky" v procesu se Slánským. Potom teprve přišlo přiznání hospodářského krachu v podobě krutých měnových reformy v červnu 1953 a dočasněho přerušení pětileté v témže roce. Současná situace v Československu upomíná na zmíněné události.

K soudnímu líčení před trestním senátem krajského soudu v Ostravě, o němž jsem se minulý týden krátce zmínil, mohu dnes přidat několik podrobností. Bylo zahájeno 10. ledna a jako "vyzvědači" sedí na lavici obžalovaných 42letý Josef Garba a 66letý František Topiarz. Garba prý "nezákonně opustil" republiku v roce 1970, v Německé spolkové republice

"nazval styk" s její špiónážní organizací, na jejíž "pokyn" přicestoval v r. 1975 zpět do Československa, kde "byl odhalen a zatčen". František Topiarz, "kaplan římskokatolické církve, žijící v NSR" dělal prý také špiónáž a "jako bývalý konfident těšínského gestapa nese spoluzodpovědnost za zatčení a smrt řady našich a polských občanů v době fašistické okupace". Garba se údajně přiznal ke všemu, "líčení pokračuje"...

Dne 4. ledna t.r. potvrdila Čs. tisková kancelář informaci, kterou rozšířily některé západní tiskové agentury: byla "zmocněna prohlásit" citují "že ing. Josef Grohman, Čsc., narozen 7. dubna 1920, šéfredaktor Státního nakladatelství politické literatury v Praze, byl dne 21. října 1976 zadržen čs. bezpečnostními orgány po svém návratu z Paříže pro podezření z trestné činnosti vyzvědačství ve prospěch západních špiónážních služeb".

Následující den přineslo pražské RUDÉ PŘÁVO obsáhlý podčerník nadepsaný "Stržené masky", který sice nevysvětloval opoždění zprávy o "špiónu Grohmanovi", ani komu "za jídácký groš prodával a zrazoval" - ale zato velmi tvrdě odsoudil činnost "centrální vyzvědačské služby některých západních států", které, jak to vypadá, mají spadeno především na Československo. Neznámý autor neopomenul při této příležitosti upozornit, že například "k odhalení skrytých imperialistických záměrů expozitury CIA v mnichovské síňce vysílá" nemálo příspě "kapitán Minařík". "Náš lid uzavírá komunistické RUDÉ PŘÁVO si poradil se zrádci a renegáty různých barev a kalibrů. Poradí si i se spůny a špiónážními agenturami". Takže "odhalování" se nezdá být ještě konec.

V případě Grohmana prý "nejde o žádnou malou rybu, která byla chylena náhodou". Pravda, ing. Josef Grohman patřil ke komunistické promínce. V letech 1943-1952 byl předsedou Mezinárodního svazu studentů, který v prvních letech své činnosti pomohl nalapat do komunistických sítí i řadu demokratických organizací. Pak byl Grohman zástupcem ministra školství a až do 70. let čs. zástupcem ve výkonné radě UNESCO, která sídlí v Paříži. Naposled byl generálním ředitelem "Pražské výsta-

vy" v Paříži, která měla podle shodných kritik velkých úspěchů. Konala se ve dnech 5. až 22. října loňského roku - přežila tedy o den Grohmanovu svobodu. Grohmanovi může přitížit, že se ve Francii stýkal s lidmi, kteří jsou pro "demokratickou cestu k socialismu", vyslovili se proti sovětské okupaci Československa, odmítají "kasárenský komunismus" a zrovna před rokem otevřeně kritizovali doktrinu o "diktatuře proletariátu" (viz H.N. 21. února). Vede je Georges Marchais, povoláním generální tajemník komunistické strany Francie. A do Paříže zajíždí také Jiří Pelikán, bývalý Grohmanův nástupce ve vedení Mezinárodního svazu studentů a dnes pomocný "rozvratník" při italské komunistické straně - a ve francouzském hlavním městě působí Pavel Tigrid, v Praze krajně neoblíbený, a tak uvidíme, co všechno se ještě kolem "špióna" Grohmana semele.

"LETOROSTY AMERICKÉHO KAPITALISMU"

Vlastně je ta útlá knížka nadepsána "Americké letorosty", ale Radoslavu Kleinovi, který o ni napsal posudek pro RUDÉ PŘÁVO, to bylo zřejmě slabé a tak si přidal ten kapitalismus. Autorem je dlouholetý korespondent komunistických novin ve Washingtoně Miloš Krejčí a jeho práce prý "jistě přispěje, zvláště mladým lidem, k správnému a plnějšímu pochopení problému v kapitalistické společnosti".

O knížce Krejčího se v Chicagu již psalo, připomínám ji jen proto, že její recenze doplňuje obrázek o komunistických názorech na náš zent. Soudruh Klein například píše:

"Autor v uvedené publikaci zcela přirozeně a logicky sleduje historický vývoj Spojených států očima těch, kteří přispěli nejvyšší mírou k bohatství a moci USA, těch, kteří mají největší právo hovořit o své vlasti i když ještě nemohou o jejím osudu svobodně rozhodovat - očima amerických komunistů, pracujících lidí této země a všech pokrokových a skutečně demokratických sil." Dějiny USA - dovidáme se stále jsou "dějinami třídního boje, v nichž ještě lid Spojených států nedopsal poslední stránku."

A máme to černé na bílém!

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

ROHL, CÍRKEV, NÁROD

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC., 2657-59 S. LAWDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B., s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslat články a dopisy zkrátit aniz by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. -- Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

January 29, 1977 - Vol. II, No. 5.

LETOŠNÍ

XIV. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA

BUDE

22.-26. ČERVNA 1977

NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

LETEM

SVĚTEM

Ostrov Nauru. — Ostrovní republika Nauru, leží východně od Nové Guiney a čítá pouze 7128 obyvatel. Má však velké bohatství: celý ostrůvek sestává z fosfátového hnojiva, které se vyváží. V důsledku tohoto přirozeného bohatství má tato minizemě nejvyšší průměrný příjem na občana na světě: \$23.300, což je třikrát průměrný příjem na občana v USA. (Průměrný příjem na občana — per capita income — je hrubý národní důchod — neboli souhrn služeb a výrobných statků za rok — rozdělený počtem obyvatel.) — Zatím si na tomto ostrově nikdo neláme hlavu s tím, co tamní obyvatelé budou dělat za 30 let, až fosfátová ložiska budou vyčerpána. Před několika dny tam došlo k státnímu převratu: 30letý podnikatel Bernard Dowiyogo svrhl presidenta Hammera Deroburta a zmocnil se vlády sám. Ve světě si však sotva kdo všiml této události.

New York. — Vloni všeobecně na celém světě stouply ceny kávy. Ve Spojených státech stoupla cena libry kávy z \$1.25 na více než \$3; v jiných zemích došlo k podobnému zvýšení cen této pochutiny. Libra kávy stojí například: ve Francii \$2.73, v Anglii \$3.40, v Západním Německu \$3.44, v Belgii \$3, v Rakousku \$4.49, v Československu \$7.27, v Polsku \$9 a v Sovětském svazu \$2.70.

Washington. — President Carter řekl, že má dva přední ekonomické cíle v roce 1977: dosáhnout vzrůstu hrubého národního důchodu o 6 procent a snížení nezaměstnanosti o půldruhého procenta. Odborníci v národohospodářství však říkají, že tyto cíle jsou nerealisticky vysoké; při nejlepším se hrubý národní příjem zvýší o pět procent a nezaměstnanost klesne o jedno procento.

New York. — Nejvydatnějším zdrojem zemního oleje ve Spojených státech jsou olejnaté břidlice v horách podél řeky Colorado; v těchto břidlicích je podle odhadů odborníků obsaženo na trilion barelů ropy. Dosud však nebyla nalezena žádná hospodářsky výhodná metoda dobývání tohoto oleje z břidlice, a tak cena vyrobeného oleje touto cestou nemůže dosud ani zdaleka soutěžit s cenou cizího dovezeného oleje, a to i v případě stálého zvyšování jeho cen zemními OPEC. Proto v přítomnosti nikdo se nevěnuje studiu této věci a hledání nových hospodářských metod výroby oleje z břidlice. Rovněž bylo upuštěno od všech pokusů, vyrábět deriváty zemního oleje syntetickou cestou, která je příliš nákladná.

New York. — Už se dávno vědělo, že zeměkoule poznala v minulosti několik ledových dob, z nichž poslední začala asi před 18.000 roky a skončila před 11.000 roky. Tehdy vrstva sněhu a ledu pokrývala velkou

část severní polokoule. Celá Kanada, sever Spojených států, ruská Sibiř a celý sever Evropy až k dnešním československým hranicím byly pokryty sněhem a ledem jako nyní jsou pokryty Grónsko a Antarktida. Ostatek Spojených států a území dnešního Československa vypadaly tehdy asi jako tundra. Toto se sice už vědělo, avšak nevědělo se, jaká byla příčina ledových dob. O této věci byly vysloveny různé domněnky. Někteří mysleli na zvýšenou sopečnou činnost na zemi, která znečistila zemskou atmosféru do té míry, že sluneční energie pak nemohla zemi náležitě oteplovat. Jiní se domnívali, že celý náš sluneční systém na své cestě vesmírem někdy vnikne do obrovských mračen, utvořených z kosmického prachu, v důsledku čehož se zemi odstane méně slunečního tepla. Jugoslávce Milutin Milanković vyslovil však už kolem r. 1920 domněnku, jejíž správnost potvrdili američtí a britští vědci. Naklonění zemské osy se během cyklů — dlouhých 41.000 let pravidelně mění od 22 do 24,5 stupně. Dosáhne-li odklon zemské osy pouze 22 stupňů, území poblíž pólů dostávají méně sluneční energie a proto procházejí ledovou dobou. Existují však také cykly, dlouhé 93.000 let, za kterých oběžná dráha země kolem slunce pravidelně mění svou podobu z elipsy do kruhu a z kruhu do elipsy. Je-li oběh země kolem slunce kruhové podoby, pak části zeměkoule, blízké pólům dostávají méně sluneční energie a proto procházejí ledovou dobou. Zmíněným vědcům se nyní podařilo na základě studia mikroorganizmů v usazeninách na dně jižního Indického oceánu zrekonstruovat klimatické dějiny země v posledních 450.000 letech. Přitom zjistili, že ledové doby na zeměkouli se přesně kryjí s oběma právě zmíněnými cykly, vyvolanými pravidelnými změnami v naklonění zemské osy a v oběžné dráze země kolem slunce. V souhlasu s tímto vysvětlením ledových dob se příští ledová doba na zemi má dostavit asi za 20.000 let. Tehdy bude opět část severní polokoule pokryta vrstvou sněhu a ledu. — O tomto objevu Američanů dr. James D. Hayse z Columbia University a dr. John Imbrie z Brown University, jakož i Angličana dr. Nicholas J. Shackletona z Cambridge University v Anglii byla podána zpráva v čísle časopisu "Science" z 10. prosince 1976.

Londýn. — Sir Anthony Eden zemřel 12. ledna ve věku 79 let. Alespoň krátce se vracíme k jeho osobnosti, protože za 2. války byl ministrem zahraničí v Churchillově vládě později ministerským předsedou v době, kdy Velká Británie ztrácela svou pozici světové mocnosti. Po celý život byl ne-

smířitelným odpůrcem nacismu, fašismu i komunismu, a upřímným přítelem Československa. Jako ministr zahraničí ve vládě Neville Chamberlaina v roce 1938 raději rezignoval, než aby přijal hanebné mnichovské urovnání s Hitlerem a Mussolinim na úkor Československa. Čs. národy mu zachovávají svou vděčnost, i když se asi na Jaltě stal obětí Staliny vyproradnosti stejně jako Churchill a Roosevelt.

New York. — Dr. Indianne Densen-Gerberová požadovala při tiskové konferenci účinné zákony proti pornografii a prostituci dětí od 8 do 13 let věku. Prohlásila, že mnohamilionový průmysl dětské pornografie přivádí tisíce dětí do pohlavní nevázanosti, alkoholismu, užívání drog, k pohlavním nemocem a k předčasnému nezodpovědnému rodičovství. Pouze v New Yorku na 120.000 dětí je zneužíváno k prostituci některého druhu. Není výjimkou, že někteří zahálčiví rodiče s tímto "kšeftem" i souhlasí, protože jim z toho plyne bohatý zisk.

Chicago. — Joseph M. Cronin, státní školní inspektor, prohlásil, že v USA školy prohrávají v zápase s televizí o dětskou mysl. Školní vyučování trvá pouze 180 dnů ročně, avšak televizi je možno pozorovat všech 365 dnů v roce, a to od rána až do noci. Poutavé násilné, svůdné a i nesmyslné TV programy si více získávají zájem mládeže než nudné a únavné učení ve škole, protože obrazovka ukazuje nějaký děj, zatímco při učení se "nic neděje". Student, který dosáhl 17 let věku, prodlel ve škole 11.000 hodin, avšak před televizní obrazovkou proseděl 15 tisíc hodin; přitom viděl na 10 tisíc vražd. Televize má asi na svědomí, aspoň zčásti, nynější špatné školní výsledky naší mládeže.

Také řekl, že moderní rocková muzika, která přímo vybízí mládež k smyslnosti, má na svědomí neschopnost dnešní mládeže k soustředěné práci a ztrátu sluchu. Rodiče sice nevěnují této muzice pozornost, protože ji považují za "rámus" a nic víc", avšak doprovázející slova při rockové muzice mají na mládež velmi zlobný vliv. Je potěšitelné, že na tyto problémy poukázala konečně tak vysoká školní autorita, jakou je illinoiský státní školní inspektor.

Huddersfield, Anglie. — Pozorný anglický historik objevil novou hvězdu! Graham Hosty, 27letý, povoláním pošťák, pozoruje už od svého dětství dvě hodiny denně hvězdnou oblohu pomocí svého primitivního dalekohledu, zhotoveného z kukačka. Nyní bylo jeho úsilí korunováno úspěchem: v souhvězdí "Sagitta" objevil "novu", to je hvězdu, která náhle

vzplane a pak poměrně rychle zase zhasne. Mezinárodní unie astronomů potvrdila tento jeho objev. Proto bude mít nově objevená hvězda v katalogu astronomů jméno: "Nova Sagitta 1977 Graham Hosty".

Chicago. — Dr. Margaret Meadová, odbornice v antropologii, varovala před příliš častými manželskými rozlukami, jichž důsledkem pak je mnoho "rozbitých domácností", ve kterých pouze jeden z rodičů má na starosti děti. Ve Spojených státech je dnes 9 milionů takových případů. Naše společnost si prý tento stav věci nemůže dovolit a zanedlouho na to těžce doplatí.

New York. — Mezinárodní liga pro lidská práva prohlásila, že marxistická vláda Iráku dala popraviti po neúspěšné 14-měsíční vzpouře tohoto národa, a na 30.000 jich poslala do koncentračních táborů. Nová ozbrojená vzpoura Kurdů byla vloni se sovětskou pomocí rozdracena. Vláda Iráku také činí vše možné, aby rozbila 2,5 milionovou kurdskou menšinu jako jednotnou národnostní skupinu. Zmíněná liga poslala o těchto skutečnostech přepis Kurtu Waldheimovi, generálnímu tajemníku OSN, se žádostí, aby užil své vysoké funkce k hájení práv kurdského lidu v Iráku.

Kurdové jsou 12milionový národ, žijící v Iránu, Iráku, Syrii, Turecku a v Sovětském svazu. Už dlouho se dožadují pro sebe nezávislosti, avšak nikdo neslyší jejich hlasu. Několikrát se již vzbouřili pro záchranu jejich řeči a ztráty svých práv. Příslušné vlády se snaží zredukovat odpor Kurdů nucenou asimilací, soustavným ohlupováním a necháváním jejich území ve stavu hospodářské a sociální zaostalosti, ačkoliv spojený Kurdistan by byl životaschopný.

Praha. — Podle zprávy komunistické zpravodajské služby ČTK americký voják Joseph Black po příjezdu z New Yorku do Prahy požádal čs. autoritu o asyl. Jiné detaily o této věci uveřejněny nebyly. Bude zajímavé vědět, jak dlouho se americkému vojákovi bude v komunistickém "ráji" líbit, a jaké byly skutečné důvody jeho deserce z U.S. armády.

Chicago. — Studenti vyšších škol se celonárodně umoudřují. Podle nedávno vykonaného průzkumu mínění se vracejí k tradičním americkým mravním hodnotám; zvláště chlapci jsou znechuceni tím, jak snadno se děvčata na ně "lepí" a jak nejsou schopna věrnosti, nedovedou nic uvařit a jenom by se chtěla bavit povídáním o ničem. Tito dnešní studenti dokonce myslí, že je nutno zvýšit rozpočet na obranu, aby byla zajištěna naše národní bezpečnost před komunistickým nebezpečím. Kromě toho 80 pro-

cent tázaných odpovědělo, že nikdy nekouřili, a dalších 11 procent jich prý přestalo kouřit; 64 procent jich chodí v neděli do kostela a více než 80 procentní většina jich věří v Boha. Náboženství považují za nutné k pochopení smyslu života a později chtějí užít tradiční trvalé manželství.

Washington. — Ve středu 12. ledna přednesl president Ford před U.S. Kongresem svoji řeč o stavu Unie, která byla rovněž jeho řečí na veřejnosti. V ní se zmínil o věcech, které se za jeho prezidentství zlepšily. V této souvislosti mluvil o překonání daleké recese a nastoupení na cestu ekonomického rozmachu. Jasně a jednoduše mluvil i o věcech, které je nutno zlepšit. Varoval před zeslabením naší národní obrany těmito slovy: "Spojené státy by riskovaly nejvážnější politické následky, kdyby svět dospěl k přesvědčení, že naši nepřátelé mají nad námi rozhodnou vojenskou převahu". (Viz text jeho obranného rozpočtu na str. 2 tohoto čísla). Přitom připomněl nebezpečí ze strany Sovětského svazu a silně naléhal na pokračování tří strategických programů: ponorky Trident, bombardér B-1 a nové mezikontinentální dálkové střely, která by nebyla zničena žádným předběžným nukleárním útokem ze strany Sovětského svazu. Rovněž uvedl, že předložil Kongresu pětiletý plán stavby válečných lodí. Novému presidentu Carterovi přál všechno nejlepší, snažil se mu připravit lehčí začátek v administraci než měl sám, a americkému národu přál úspěchy a spokojenost za nové Carterovy vlády. Nakonec pak řekl, že nejednou žádal Američany o modlitby; nyní však sám pronáší jednu modlitbu: "Bože, ved' tuto obdivuhodnou zemi, její lid a ty, které si tento lid zvolil za své vůdce. Nechť je naše třetí století prozářeno svobodou a pozhnáno bratrstvím tak, abychom my i všichni ti, kteří po nás přijdou, mohli být pokornými služebníky Tvého míru, Hospodine všemohoucí, Amen".

Kinshasa. — Ve východním Zairu, asi 1.000 mil od hlavního města Kinshasy, došlo k náhlému výbuchu 11.400 stop vysoké sopky Nyragongo. Proudové lávy tekly až do vzdálenosti osmi mil a zastavily se míli před lidnatým městem Goma. Tímto výbuchem byly zničeny četné kávové a banánové plantáže a tisíce vesničanů uteklo ze svých vesnic v hrozné panice. Dosud není znám počet lidí, kteří při této katastrofě zahynuli.

Sydney. — V australském Queenslandu žije 5 až 20 milionů klokanů, kteří působí značné škody na tamní úrodě. Proto státní vláda rozhodla dát letos postřílet na 800.000 klokanů. Z masa těchto zvířat je pro lidi jedlý pouze ocas; ostatního masa se užívá k výrobě krmných konzerv pro psy a kočky. Klokaní kůže sluší k různým průmyslovým účelům.

EUSEBIUS — Otec církevních dějin

O historických událostech se stále ještě velmi málo přemýšlí, a je to škoda. Nevidíme totiž, že přítomný stav je výsledkem minulosti a nedovedeme z toho vytěžit podněty pro budoucí činnost. Např. určité výklady o současné církvi jsou skutečným a markantním překrucováním pravdy, protože jim chybí znalost církevních dějin. Na druhé straně sice nelze popírat obtížnost výkladu dějin církve, která má nadpřirozenou povahu i cíle, a v ní působí Duch sv. prostřednictvím lidí, kteří jsou vždycky jen dětmi své doby. Rekonstrukce toho, co církev prožila v minulých staletích je však přesto stále možná, jinak řečeno; je možné sledovat jednotlivé etapy jejího vnějšího vývoje, např. její územní rozšíření, styky se státy, boje, které prodělala, a stejně tak i její vnitřní vývoj, např. učení, organizaci, kult, atd.

Za první pokus v tomto směru děkujeme Eusebiovi z Caesareje, který je proto právem nazýván křesťanským Herodotem.

Eusebius se narodil kolem r. 265 v Palestině. Studoval pod výborným vedením Panfila, který byl hlavou palestinské školy. Získal nové rukopisy pro Origenem založenou knihovnu. První důkaz svého talentu pro historii podal v díle "skutky starověkých mučedníků". Za Diokleciánova pronásledování sdílel s Panfílem jeho smutný osud a následoval ho i do vězení. Když v r. 311 Galerius vydal toleranční edikt ve prospěch křesťanů, Eusebius se postavil na obranu svých souvěrců proti žalobám guvernéra v Bithynii a uveřejnil prvých 8 knih svých "Církevních dějin".

Po r. 313, již za Konstantinovy vlády, se Eusebius stal biskupem v Caesareji. Ani pastýřské povinnosti ho však neodtrhly od dalších studií. V r. 325 zasáhl i na nicejském koncilu, který definoval "soudnostnost" Boha Syna s Bohem Otcem, ale jeho učení a postoje nevyvstávaly jasností. Byl spíše historik než teolog a unikaly mu různé jemnosti, ve kterých se naproti tomu shodli Eusebius s Atanasiem. Eusebius zemřel kolem r. 340.

Na Eusebiovi leží stín podezření, že podporoval arianismus, třebaže ve svých spisech mluví v tomto ohledu velmi opatrně. Jeho kristologie a učení o Nejsv. Trojici jsou nepřesné.

Eusebia proslavila především historická díla. Jeho exegetické, apologetické a teologické spisy jsou bezesporu méně významné. Eusebius měl mimořádné vzdělání a během asi 20-letého bádání shromáždil spoustu zpráv, které mu poskytl dostatek látky pro jeho

(Dokončení na str. 13)

DOBA "BĚHEM ROKU"

1. NEDĚLE BĚHEM ROKU

Dopřej nám, Pane, náš Bože, — abychom tě ctili celým srdcem — a všechny lidi milovali jako sebe. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMIÁŠE (Jer 1, 4-5, 17-19)

Hospodin mě oslovil a řekl: "Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě; dříve nežli jsi vyšel z mateřského života, posvětil jsem tě, za proroky pro národy jsem tě ustanovil."

Přepásej svá bedra, vstaň a mluv k nim vše, co ti přikáží. Nelekej se jich, abych tě neznavil odvahy před nimi.

Udělám z tebe dnes opevněné město, bronzovou zed' proti celé říši, judským králům a jejich knížatům, proti jejich kněžím i lidu země.

Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě, neboť já budu s tebou, praví Hospodin, abych tě vysvobodil."

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 13, 1-13)

Bratři! Láska je shovívavá, dobrosrdečná, láska nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčilluje se, zapomíná, když ji někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Všecko omlouvá, všemu věří, nikdy nad nikým nezoufá, všecko vydrží.

Láska nikdy nepřestává. Dar promlouvání z vnuknutí pomine, dar jazyků už nebude, dar poznání zanikne. Vždyť kusé je všecko naše poznání, nedostatečné je naše promlouvání z vnuknutí. Ale až přijde to, co je dokonalé, zanikne to, co je částečné.

Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, mýslil jsem jako dítě. Když se však stal ze mne muž, všecko dětské jsem odložil. V tomto životě všecko vidíme jen jako v zrcadle, nejasně, ale jednou to uvidíme tváří v tvář. Tady na zemi poznáváme věci jenom nedokonalé, ale jednou budeme poznávat dokonale, podobně, jak (Bůh) poznává mne.

Tak tady trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 1, 21-30)

Ježíš promluvil v synagoze: "Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli." Všichni mu přisvědčovali a divili se milým slovům, vycházejícím z jeho úst. A říkali: "Copak to není syn Josefův?"

On jim odpověděl: "Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! Udělej i zde, kde jsi doma, o čem jsme slyšeli, že se dalo v Kafarnau."

A dodal: "Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti. Ale říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, kdy se zavřelo nebe na tři a půl roku a na celou zemi přišel veliký hlad. Ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k oné vdově do Sarepty v sidonské zemi. A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, ale žádný z nich nebyl očištěn, jenom Námán ze Sýrie."

Když to slyšeli, byli všichni v synagoze naplněni hněvem. Vstali, vyhnali ho ven z města a vedli ho až na sráz hory, na níž bylo jejich město vystavěno, aby ho svrhli dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál.

ČTENÍ Z PÍSMO SVATÉHO STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETEM NA VĚDECKÁ BĚDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

(Pokračování z Národa a Katolika)

Raději umířiti než zapřítí víru.

Starický Eleazar ukázal, jak se má víra slovem i skutkem znáti a ji nikdy za žádné sliby a na žádné hrozby nezapírat. Na rozkaz krále Antiocha měl se i Eleazar odřeknouti židovské víry a na znamení, že tak činí, měl jisti zákonem zakázané maso vepřové. Eleazar však vyvolil raději slavnou smrt než potupný život. Přišel dobrovolně na popravu. Tehdy jeho známi a přátelé prosili ho, aby si dal přinést maso, které směl jisti, maso pak z pohanské oběti aby jedl jen na oko, aby tím činem ušel smrti. Eleazar odpověděl: „Nesluší se na náš věk přerážeti se, aby mnozí z jiných, domnívající se, že devadesátiletý Eleazar odpadl k pohanství, nedali se svést.“

Eleazar mohl uprchnouti, aby ušel královskému rozkazu. V čas náboženského pronásledování má každý právo chrániti svůj život. V Novém Zákoně Pán Ježíš vyzýval k tomu své učeníky: „Když pak vás budou pronásledovati v městě tomto, utěte do jiného!“ Mat. 10., 23. Eleazar však mučednické smrti se nebál, jako by znal slova téhož Ježíše Krista něco dále pronesená: „Nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, duše však zabít nemohou. Každého tedy, kdo mě vyzná před lidmi, vyznam i já před Otcem svým, jenž jest v nebesích. Kdo by však mě zapřel před lidmi, toho zapru i já před Otcem svým, jenž jest v nebesích.“

Taková přetvářka jest zapřením víry.

Co přátelé Eleazarovi radili, bylo naprosto nepravé a nedovolené, neboť byla by to přetvářka, a při tom neméně pohorlivé zapírání víry. Nelze tedy říci: Já si pravou víru po-dřím, ale na venek na oko budu soubližiti se svým moderně pohanským okolím v boji proti Ježíši Kristu a jeho Církvi. Bylo by to zřejmé zapírání víry. Tento hřích vyskytuje se nejen v dobách bouřlivých, ale i v dobách klidných. Zapírá víru, kdo se za ni stydí, kdo se demonstrativně účastní nevěreckých a bludařských průvodů a sjezdů, nebo kdo takovým projevům okázale přisvědčuje. Zapírá víru tím více, kdo se stává členem spolku vyložené církvi katolické nepřátelského, kdo kupuje časopisy a noviny vydávané a řízené zřejmě proti církvi. V této věci platí neodvolatelně slova Pána Ježíše: „Kdo není se mnou, proti mně jest, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.“ Mat. 12., 30.

Kdy mlčet a kdy mluvit?

MLČETI o své víře můžeme, když naše mlčení není nijak na úkor. Nepřikazuje se, aby kdo bez potřeby a bez užtku vystavoval na odív svoje náboženské přesvědčení. Naopak ale jsme povinni podle přání Pána Ježíše vyznati víru, kdybychom svým mlčením vzbuzovali mínění, že víru zapíráme nebo se za ni stydíme, kdybychom svým mlčením dávali špatný příklad druhým.

Co máme říci, když se nás někdo přímo táže po víře? Táže-li se nás zákonitý úřad na příklad při sčítání lidu, před soudem a podobně, jsme povinni otevřeně hlásiti se ku svému náboženství. Na nemístný soukromý dotaz můžeme odpověditi vyhýbavě.

Tak soudila Církev vždycky.

SVATÝ Cyprián ve spise „O odpadlictví“ poznamenává výstižně: „Kristus Pán praví: Kdo by se styděl za mne a za slova má v tomto pokolení cizoložném a hříšném, za toho bude se stydět také Syn člověka, když přijde v slávě Otce svého s anděly svatými. — Nuže tedy, může se domnívati, že je křesťanem, kdo se buď stydí nebo bojí své křesťanství vyznávati? Může býti s Kristem, kdo se hanbí neb obává ke Kristu přináležeti.“ (K slovům sv. Marka 8., 38.) Svatý Justin, mučedník, povzbu-zuje k statečnému vyznávání víry pěkným porovnáním: „Slavný filosof Sokrates měl sice veliké množství učedníků, ale nikdo z nich nepoložil za pravdu učení svého mistra život svůj. Jinak však je tomu u křesťanů. Vyznavači Kristovi, a to nejen řemeslníci a prostý lid, nýbrž i filosofové a jiní vzácní mužové, dovedou hájiti až na smrt nebeské učení svého Mistra.“

MUČEDNICTVÍ SEDMI BRATŘI A JEJICH MATKY.

Také sedm bratří i s matkou popadených nuceno bylo od krále — biči a žilami mučení byli — aby maso vepřové proti zákonu jedli.

Tu řekl jeden z nich jménem ostatních: „Co se tážeš a čeho se chceš od nás dovědět? Hotovi jsme raději zemřít nežli otcovské zákony Boží přestoupit!“

Král rozněvav se kázal pánve a hrnce měděné podpáliti. Když byly hned rozpáleny, rozkázal tomu, který jménem jich byl mluvit, jazyk vyřezat, kůži s hlavy stáhnouti a osekati konce rukou a nohou, ani se ostatní bratři s matkou jeho na to dívali. Když již dokonce k ničemu nebyl, dal rozpálit oheň a ještě dýchajícího na pánvi péci. Zatím co se dlouho na něj mučil, ostatní s matkou se vespolet napomínali, aby zmužile zemřeli těmito slovy: „Pán Bůh to vidí a jistě smiluje se nad námi, jak prohlásil Mojžíš v písni káráv: „Smilujte se nad služebníky svými.“

Když první tím způsobem byl umřel, přivedli na potupné muky druhého. Kůži s vlasy mu s hlavy sedivěse tážali se, buď desí jísti, prve nežli by po všem těle na každém údě mučen byl.

On odpověděl jazykem svých otců: „Neučiním toho!“ Protož i ten potom utrpěl muky jako první a již duši vypustit máje řekl: „Ty nešlechtníče, zabiješ nás sice pro tento život, avšak král světa nás, pro zákony jeho mrtvé, k životu věčnému vzkřísí!“

Po tomto potupně mučili třetího. Když od něho žádali jazyk, hned jej vyplazil, ruce mužně vztáhl a neohroženě řekl: „S nebo tyto údy mám, ale pro zákon Boží nevážím si jich nyní, neb naději mám, že je od Boha zase dostanu. I podívil se král a jeho družina zmužlostí mládeňcové, že za nic nepokládal muky.

Když ten tak skončil, čtvrtého tímto způsobem mukami trápili. Blízek jsa smrti řekl: „Milo je těm, které lidé na smrt vydávají, kojiti se naději, od Boha vzbuzenou, že zase od něho vzkřísení budou. Ty však nebudeš mít vzkříšení k životu!“

Pátý, když ho přivedli a trápili, pohleděl na něho a řekl: „Moc nad lidmi máje, ačkoli jsi smrtelný, činíš, co chceš. Avšak nedomnívej se, že jest národ náš od Boha opuštěn! Jen trpělivě počkej a užíš velikou moc jeho, kterak tebe i potomstvo tvé trápiti bude!“

Po něm přivedli šestého a ten počínaje umíratí řekl: „Nemyl se zbytečně! My totiž trpíme pro sebe toto, protože jsme zhrěšili proti svému Bohu a věci budící hrůzu dějí se na nás. Ty však nemni, že ti to bez trestu projde, že ses pokusíš proti Bohu bojovati!“

Nad obyčej — matka — podivu a slavné památky hodna jest. Ta totiž vidouc, ano sedmero synů jejich jednoho dne hyne, do brou mysli to snášela pro naději, kterou měla v Boha. Plna jsouc moudrostí napomínala každého z nich zmužile jazykem otců a mysl ženskou povzbuzujíc myslí mužskou řekla jim: „Nevím, kterak jste se vzali v lůně mé. Nedarovala jsem vám také já ducha ni života, aniž jsem já spojila údy každého. Proto stvořitel světa, který způsobil, že člověk vznikl a který vymyslíl vznik všech věcí, ducha i život vám zase z milosrdenství vrátí, ježto vy nyní sami sebe nevážíte pro jeho zákon!“

Antioch máje za to, že je tupen a hlasem domlouvající ženy pohrdaje, nejmladšího, který ještě zbýval, napomínaje ne toliko slovy, ale i přísahou mu potvrzoval, odstoupí-li od zákona otců, že jej obohatí, šťastným učiní, že ho pokládati bude za přítele, a že mu dá vše, co si přeje.

Ale když se k tomu jiných nikterak neměl, povolal král matku a přimlouval ji, aby byla jinochovi radou na jeho záchranu. Když ji byl mnohými slovy napomínal, připověděla, že bude synu svému přimlouvat. Nachýlivši se tedy k němu a posmývajíc se ukrutnému tyranu, jazykem otců řekla: „Synu můj, smiluj se nade mnou, která jsem tebe k tomuto věku přivedla. Prosím tě synu, abys pohleděl na nebe i na zemi a na všechny věci, které na nich jsou a poznal, že z něčeho Bůh učinil je i lidské pokolení. Neboj se toho kata, ale hoden jsa svých bratří přidruž se k nim a podstup smrt, abych tě v den onoho smilování zase s bratřími tvými přijala.“

(Pokračování.)

Vlasta Javořícká:

LEGENDA O SVATÉM KRYŠTOFU, PATRONU AUTOMOBILISTŮ, LETCŮ A PLAVCŮ

*Žil jednou silák — kdysi — kdesi —
on skály lámat dokázal
a tím se živil, hledal práci
a velkou mzdu si nežádal.*

*Byl prostý jen a nenáročný,
měl práci rád a toho cítil,
kdo nikoho se nebál v světě —
kdo ku vládě se narodil.*

*Tak slyšel jednou, že král zdejší
se nikoho nemusí bát,
že je tak mocný, nebojácný
a zjednává si lidí rád,
kteří jsou silní, statní chlapi
a svaly mají z železa,
že nešetří pak pro ně žoldu,
když jejich sílu ocení...*

*Jak tohle slyšel Kryštof silný,
hned přihlásil se ke králi —
byl obr tělem a jeho svaly
ku přijmutí mu přiléhaly.*

*Železný prut on zlomil lehce,
klidně ho ohnul kolennem,
ba, zamávati uměl kyjem
a praštit v dálku polenem...*

*Král s radostí ho přijal velkou,
byl pyšný při svých turnajích,
neb Kryštofa se všichni báli —
on pro rvečky měl jenom smích.*

*Pak dlouho sloužil věrně králi,
on postrachem byl v zápasích,
kde jeho jméno uslyšeli,
hned zatajený měli dech.*

*Svědomí mu nic neřekalo,
neb bez víry byl vychován —
on proto nic si neryčtal,
když soku pěsti seřekl chrán
až duše z těla vyletěla —
mrtvý když ležel ve prachu,
jen těšil se, že král má radost
a nezná tíhu ze strachu...*

*Leč vše má konec na tom světě!
Král onemocněl, starý byl,
Kryštof se začal rozhlížeti
kde, jaký kyne další cíl?*

*Šak bylo zle — a stále huť,
do hradu clotěl Satan sám...
Měl v očích plamen, černé spáry
a zařval jako hurikán:
„Jdu pro tebe, ty červe bídný,
dost zla jsi tu už napáchal!“
Kol ohniště se zájiskřilo
a smolný kouř tu zapáchal.*

*Král jekal strachem, crakal zuby,
ba, Kryštofa dal zavolat —
myslil, že tento obr silný
i čerta by mohl udolat.*

*Šak bylo pozdě — král už strachem
ubohou duši vypustil...
Čert hned ji popadl tvrdým drápem
a oknem s ní se vyřítil.*

*Kryštof byl celý vyjevený,
když řekl mu, jak král se trás,
jak zesnul a v hrůze skončil
a nevydal už ani hlas...*

*„Tak to já pujudu sloužit jinám —
mně líbí se ten Satan víc,
když bál se ho král mocný, silný,
až hrůzou zsinala mu líč.
Dám do služby se k tomu Dáblu!
Já nade vše ho budu cítit,
pod jeho vládou v poslušnosti
až do smrti s ním budu žít!“*

*A dal se k Dáblu! Sloužil věrně
a hrdý byl pak řadu let,
že jeho pána hrozně hojí
se celý ustrašený svět.*

*Až jednou... Vzal ho Dábel na hon
že střilet budou jeleny,
Tak to se Kryštof šťastně usmál:
„Ho, to se mi dnes nelení!“*

*Letěli v dálku, Dábel sluhu
vzal jak nic na křídla,
a v hustých lesích lovili pak,
až zvířena tam prořídla.*

*Však náhle něco uviděli...
Kdes v údolíčku u lesa,
kde jen se tráva zelenala
a nad ní modrá nebesa,
a bílé kvetlo kolem křítí,
a slavík lkal a hrádal kos,
jen větřík mírně vanul z lesa
a na okraji stálo cos...*

*Dvě dřeva přes se položená
a na nich tělo bez krve...*

*Cert znal už asi tento symbol —
Kryštof ho viděl poprvé...
Celkem se ani neohlédl,
však Dábel téměř zkameněl —
na chvíli byl jak omráčený,
když na to bílé tělo zřel —
a pak se vrátil o kus zpátky,
kde ještě notně zaráhal —
pak oklikou se raděj pustil
a netroufal si jít dál...*

*To bylo divné Kryštofovi,
vidět, jak Dábel nítká,
nemoh mu náhle postavit —
kde najde ho? Vždyť uniká!*

*A když tak bloudil, chodil lesem,
uslyšel vody šplouchání,
jak skáče bystřice přes kameny,
vesele loukou uhání.*

*Bylo tu krásně, ticho kolem,
jen ptáci zpěv v lesíku hrál
a náhle tady chata stála,
které se Kryštof nenadál.*

*„Kdo pak tu bydlí?“ Pomyslí si,
„Třeba by měl i vody džbán
a dal by napít žízňnému?“
Byl dlouhou cestou utráněn.*

*Tak vešel tře na dvoreček —
bylo tam dříví v otýpkách,
a koží chlívěk z druhé strany,
z níž dýchal teplý mrvy pach.*

*A na prahu tam klečel člověk,
byl suchý, svrklý, starý už,
na těle hábit z rezné látky —
možná — že to byl svatý muž...*

*On modlil se snad, ruce spínal,
díval se vzhůru do dálky,
na rukou cosi omotáno —
do kruhu svítě korálky.*

*Když pozdravil ho Kryštof vřelou
a požádal, že rád by pil,
stařeček hned se vzhopil hbitě,
pro radu rychle odkrápěl.*

*A pak se spolu domlouvali,
Kryštof se hned odvrátil ptát,
co vrtalo mu v hlavě prve,
to, co by věděl tuze rád.*

(Pokračování)

DOPISY našich čtenářů

BERWYN, ILLINOIS:

Milí čtenáři,

představte si, že z mnohonásobného vraha R. Specka chtějí nenasytní kšeftaři udělat dokonce chudáka - hrdinu!

Je to přímo neuvěřitelné, ale pravdivé. Dr. C. Ziporyn ze Skokie, Ill. byl spoluautorem knihy "Born to raise hell", která popisuje život masového vraha Richarda Specka. Jedná se teď o zfilmování celého případu. Dokonce se už vyjednává s některými slavnými herci. Dr. Ziporyn byl psychiatrem R. Specka. Říká, že vrah nebyl a není odpovědným za své činy...

Dodává: "Nepodepsal jsem ještě smlouvu, povolení k filmovému zpracování knihy. Jestliže se script soustředí na sensační násilí, pak nabídku nepřijmu. Bude-li však R. Speck líčen jako osoba, která se stala "obětí sociologických samozřejmých důsledků a duševních pohybností" smlouvu podepíšu!"

Podle jeho názoru a výsledku "šetření", Speck měl poruchu mozku a propadl alkoholismu. Byl neschopen sebekontroly. Tak, milí čtenáři, těšte se na premiéru filmu, v němž nový hrdina R. Speck bude znovu odpravovat a znásilňovat mladé, nadějně ošetrovatelky. Není už teď pochyby o tom, že filmová představení budou předem vyprodána a někdo si bude mazat kapsu. Kdo má zájem o to, co tomu řeknou nešťastní pozůstalí a velká část americké slušné veřejnosti?

Je jisté, že mnozí z návštěvníků budou plakat nad "smutným osudem" R. Specka jako oběti duševní poruchy a špatné lidské společnosti. Člověk jen nechápe, jak bylo možné, že tak vážně psychicky nemocný člověk se tak dlouho a tak volně mohl pohybovat mezi normálními lidmi! Je nad slunce jasné, že podobný film bude velkou nadějí a vhodnou příležitostí pro vraha jak snadno a

rychle se dostat z kriminálu. Až se tak stane, uvidíme zase ty samé přešťastné novináře, reportéry a jim podobné, gratulující panu masovému vrahovi. Dají mu veřejně "standing ovations" a tučné titulky v novinách budou lhat do celého světa: "Spravedlnost zvítězila!"

Ted' zase ještě třeba tohle!

Dobrý d'ábel — alkohol?

Dr. M. Chafetz, bývalý ředitel Národního ústavu alkoholismu nemá nic proti pití alkoholických nápojů. To "vlozil" do knihy: "Why drinking can be good for you." Neprospává alkohol, ale mimo jiné říká: "Alkohol má definitivně dobré účinky. Dovolím si tvrdit, že alkohol neznamená vždy jen špatnost. Většina lidí může mít požitky z alkoholu a vyvarovat se tím různým bolestem, nevypije-li denně více než 1 a 1/2 unce čistého stoprocentního alkoholu. To znamená tři jednocuncová štamprlátka 100 proof whiskey (tj. 50% alkoholu) anebo 4 sklenice (8 uncí) piva, půl láhve stolního vína. Normální pití je a bylo částí družnosti, pospolitosti. Doporučuje se jídlo s pitím. Proč? Snižuje a zpomaluje stupeň, jakým alkohol vstupuje do střev a krevního oběhu tím, že pokrývá mechanicky stěny žaludku a činí vláskovitost méně přístupnou.

Jak víme, v některých případech i lékaři doporučují alkohol jako dobrý lék k zotavení a zesílení. Winston Churchill jednou řekl: "Dostal jsem z alkoholu více dobrého než alkohol ze mne..." Dr. Chafetz říká: "Rozumné užívání alkoholu nám pomůže zodpovědět naši lidskou potřebu být ve spojení s ostatními, potřebu semhle tamhle se vybouřit, uvolnit se a řádně se vykřičet či vyplakat..."

Jinými slovy: všechno s mírou! V ničem nepřehánět! Je tomu tak v životě skoro vždycky, se vším. Přehánějte šetr-

nost a máte z toho lakomce. Přehánějte jídlo, a jsou z toho nemoce. Ted' vlastně teprve je znovu vidět, proč mluví stará lidská zkušenost o střídmosti! Je tomu tak i s nadáváním...

Jezte králíky!

Pro některé z nás představa králíčího masa znamená něco příliš obyčejného a chudého. Pro druhé maso je maso. Vědecky je dokázáno, že pod tím kožíškem obyčejného králíčka je skvělé maso, velmi bohaté na protein, nízké na cholesterol a krásně čistě bílé. Američané se začínají probouzet a králíci se stávají populárními. Cena králíčího masa je vyšší než třeba kuřat, ale ten nějaký zdravý protein jistě není k zahoezení.

Když už jsme u toho králíka. Jedna z ČSR. Děda s babkou chytili králíčka s myšlenkou na dobrou večeři. Babička šla pro brambory, ale ty nebyly k dostání. Šla znovu pro česnek. Králík na česneku, to by bylo něco. Česnek rovněž nebyl. Tak to zkusila s cibulí. Až příští týden... Slavnostní večeře se nekonala... Děda hodil živého králíčka přes plot. Ten než odběhl, postavil se na zadní běhy, zasalutoval a zvolal: "At' žije komunistická strana Československa zachránila mně život! Čest práci!"

Zdravá Amerika!

Známý herec C. Peter Finch našel nové hnízdečko - Ameriku. Tato britská hvězda byla po většinu života jakýmsi tulákem. Finch je britským občanem. Mluví italsky, francouzsky a je známým americkým patriotem. Říká doslova: "Amerika je tím posledním zdravým místem na zemi. Co je důležitější? Amerika pořád a stále zápasí, snaží se o to, aby demokracie správně pracovala. Zbytek světa přijal za vládní systém loupežnictví a vzdal se krásných myšlenek. Podívejte se na Anglii a jiné země! Rozhodl jsem se pomoci Americe v tom boji a úsilí o záchranu demokracie. Proto chei zasadit pevně kořeny zde ve Spojených státech".

Amerika policejním státem?

Asi před 6 roky pražské Rudé právo pod titulkem: "Amerika policejním státem" představilo čtenářům Spojené státy jako zemi s americkým gestapem, kde dělníci nemají žádná práva, nemají ani čas na polední přestávky, kafičkování a podobně. Přirozeně mluvilo se také o útisku černochů. To všechno už jsme slyšeli od nich dávno před tím. Odpověděl jsem jim v Denním Hlasateli. "Setřeli" mě; nazvali mne zaprodancem kapitalistů a končili tím našim českým známým: Vrána k vráně sedá. Dělal jsem to dobře. Věděl jsem, že jsem se jim dostal do kožichu a začali to citit. To tedy napsalo pražské Rudé právo.

V Chicago Tribune ze dne 3. ledna t. r. M. Starr uvádí článek Davida Wise, v němž zmíněný pisatel označuje Ameriku také za policejní stát! Prý mluvil s 200 lidmi a tím přišel k zmíněnému názoru. Wise napadá policii, FBI, CIA atd. Doporučuje CIA aby přestala zlobnou a podvrtnou činností, hlavně v době míru. Napsal už hodně knih - všechno to psaní je stoprocentně zaměřené proti americké demokracii. Dělá to, co dělali mnozí před ním. Velmi často jim to ale nevyšlo. Má to nějak popletené a z ničeho nic si strašlivě odporuje. Tvrdí, že není třeba jít do extrémů Gestapa anebo KGB (sovětské tajné policie) - aby policejní stát existoval... Naše Amerika má svůj policejní stát. Zřejmě něco odkoukal od slavné Belly Abzug s mohutným kloboukem, která byla hrozně rozčilená, když zjistila, že na př. u FBI mají o ní nějaký ten záznam. Nic hrozného. Nikdo ji nezatlkl, a ani nevyhrožoval. Čeho se tedy bála? Měla nečistě svědomí? Pan Wise se zřejmě nezajímá o to, co dělají s jeho pokrevními přáteli vládcí v Sovětském svazu - nechce asi ani číst o tom, jak se zachází s nespokojenci v Rusku a v zemích s podobným režimem. Chtěl by zrušit úplně činnost CIA, FBI a všech těch amerických institucí, které mají za úkol jedno: Chránit a zaručit bezpečnost Spojených států. Nevěřím, že je tak hloupý a nevědomý si že válece se často předejde a zabráni jen tím, že se proti ní už pracuje účinně a horlivě - v míru! Amerika má přes 200 milionů obyvatel. Pane Wise (Moudrý), chcete nám říci, že

200 lidí, možná vámi vybraných - stačí k tomu a dává vám právo mluvit o Americe jako policejním státu?

Bejvávalo, bejvávalo...

Jacob Rosenthal, prezident Culinary institute v New Yorku navštívil v roce 1976 Východní Evropu. Byl tam vyslán jako zástupce Ústavu z oborů potravin. Začneme s Československem. Mluví o něm jako o nejsmutnější oběti komunismu. Staré dny známé a nepřekonatelné pražské šunky jsou pryč. Nynější šunka je ubohou napodobeninou dřívější slávy! Těžko je prý najít i dobré pražské párky. Jedinou zemi ve Východní Evropě, kde se dá stále nalít o nezašlé slávě je nynější Kádárovův Maďarsko. Má nejlepší vína, dokonalé deserty - hlavně prý štrúdl. Guláše jsou výtečné, husí játra a zvěřina lahůdkou... Pan Rosenthal pak stavi Polsko po bok Maďarska, ale polská šunka mu nechutnala - nebyla valná. Ta nejlepší se prý vyváží do Ameriky. V Rumunsku mají dobrý kaviár, ale hrozně drahý. Jinak všeobecný úpadek v kvalitě jídel.

Lidé ve zmíněných zemích milují zmrzlinu, která je skoro všude stejně špatná. Máslo je dobré, smetana a mléko jsou k ničemu. Zákusky ubohé, čokoláda celkem dobrá. Sýry mizerné, ale daly se jíst. Horší než potrava byla služba, obsluha. Zdálo se mu, že lidé neměli vůbec zájem o hosty. Vše je znárodněné - tak proč se honit a namáhat pro toho druhého, tj. pro stát? To vše na jednou zjistil pan labužník Rosenthal. Je vám jistě známo, že tyto lidé mají obyčejně "dobré čich", a tak jim můžeme věřit i to o té nejsmutnější oběti komunismu. Škoda jen, že nevarovali svého známého souseda Slánského-Salzmanny před Moskvou zavčas - už v roce 1945. Ještě tu možná mohl dodnes být a nemusel být od svých vlastních soudruhů na rozkaz Měskvy popraven.

Všechny vás, milí čtenáři H.N. s manželkou pozdravuji a v těch krutých mrazích raději ani nevytáhněte z domu.

Josef Svačina

ANTIOCH, ILL.:

Vážená redakce H.N., než zahodím do koše vánoční pozdravy, posílám Vám několik výňatků z dopisů ze staré vlasti. Jsou výmluvné!

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablkový štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha český i anglicky.

České a slovenské organizace v Clevelandu

Vás srdečně zvou na

REPRESENTAČNÍ PLES

ČECHU a SLOVÁKŮ

pořádaný
pod záštitou starosty města RALPHA J. PERKA

v sobotu 19. února 1977

ve velkém sále hotelu
Sheraton-Cleveland, Public Square

- Vystoupí taneční skupina JUMP z Chicaga
- Hudba Paul Burtona
- Společenská hodina v 6:30 P.M.
- Večeře v 7:30 P.M.
- Vstupné s večeří 15 dol. — Studenti 10.00 dol.

Objednávky vstupenek vyřizuje: Zdeněk Pražák, 1482 Larchmont Ave., Cleveland, Ohio 44107. Telefon: (216) 221-7348 (po 6 P.M.)

Zvláštní autobus vypraví do Clevelandu pro tanečníky a zájemce z Chicaga "Weber Travel Agency", 6805 West Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402.

Největší výběr záclon,
(draperií) do kuchyněk,
pokojů a ložnic;
soubory do ložnic a
koupelen

SKLAD HOTOVÝCH
DEK A POLŠTÁRŮ
z dacronu a z importovaného
hurliho peří

Máme 41-letou zkušenost.
Vedeme jen zboží kvalitní,
obsahu u nás najdete od-
bornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice
proti obchodu Pancner

Tak jsme tu měli "volby"! Jak víte, vyhráli jsme to na 99,9%! Před tím bylo moc schůzí a zvidavých pohovorů s občanstvem. Nerozuměl jsem proč, když přece tu máme na papíře 3 strany: Oni se, páni ale "dohodli" a byla jenom jedna jediná kandidátka. Ty schůze byly proto, aby lid šel k volbám. Dokonce donutili lidi ke zpěvu, kapely k pochodům. a u nás před volební kanceláří na ulici dvě starší ženy zpívaly a tancovaly... prý z radosti, že volí pro mír ve světě!...

Muj synovec se při sklízni zhroutil a přestal chodit. Za pár dní ho zase postavili na nohy, ale nakonec z kulaka-syna udělali simulanta a poslali jej na léčení do bláznovce! Odtamtud ho některý slušný lékař poslal zpět do okresní nemocnice a dnes, zaplat' Bůh, už zase pracuje na JZD. Jak vidíš, těžko se žije, ten náš zdejší "šťastný socialistický život"!

Kolega XY byl měsíc v USA. Bál se Ti ale napsat, i když měl Tvoji adresu. Tak hluboko poklesla už naše lidská důstojnost. Bojíme se všeho tady, a chvíli to trvá, než se i na Západě orientujeme. Než se vzpamatoval, že je ve svobodné zemi, musel zase domů. Nežlohl se!...

Jak jistě víš, měli jsme v r. 1976 velké sucho. Odnesly to hlavně okopaniny, brambory a řepa. Do sklizně cukrovky započalo, tak si jistě dovedeš představit, co bylo na kořenech i chrástu hlíny při té "mechanizaci" sklizně! V cukrovarech pak uvalili hrozně vysoké cenové srážky na hlínu.

Jednu jedinou radostnou zprávu Ti hlásím: jelikož jsme odpracovali za našeho vnučeného nájemníka patřičně bezplatné hodiny na novostavbě, kde dostal byt, tak se nám právě odstěhoval. Tak už nebudeme 4 lidi ve 2 místnostech svého vlastního rodinného domku, ale necháme je děti, která čeká rodinu. Já se synem teď opravujeme byt po nájemci - im, pobyl si tu jen 26 let! V našem domě, proti naší vůli, tak byt potřebuje hodně oprav.

Pomoci se v dnešní situaci nikde nedovoláš... Zbývá nám ještě jeden nájemník, ale s jedním to vydržíme, pokud se s ním neozní. To víš, 3 byty z jedné roční výkly. Těžko se nám ale s cizími pohromadě žilo, zvláště pro jejich věrnost režimu. A vy že tam máte sami 7 místností? Ty mají u nás jen Husák a jeho nejbližší spolupracovníci v Sověty obsazeném Československu. Vy si tam žijete, panečku!

Slezina maturantů byla dobrá. Bob nás ale všechny strašil prostatou a ličil operaci velmi naturalisticky! Dopadlo to tak, že jsme pak všichni chodili

lí zkoušet staré korýtkové záchody... Příště zakážeme veškeré mluvení o nemocích, operacích a j. nefestech. Bude se mluvit jen o našich děvčatech; tak přijed'... pustili Tě naše úřady.

V. M.

ROSHARON, TEXAS:

Vážená redakce, posílám šek na 15 dolarů na předplatné na Hlas Národa. Srdečně Pán Bůh zaplat' všem, kteří se přičinili o vydávání H.N. Casopis ráda čtu, je pro mě velice zajímavý. Byla bych ráda, kdyby v něm byl někde v nějakém koutku měsíční kalendář. Chtěla bych to kvůli svátku. Nemohu jít vždycky do kostela a když tam jsem, tak někdy zase nerozumím. Dostávali jsme od Katolika knižní český kalendář. Chtěla bych zase takový mít, ráda bych jej extra i zaplatila.

Ty rady na léčení nemocí a recepty na počení a vaření jsou dobré, jenže mi to tady měříme na kopky, a ne na gramy a dekagramy. Zdá se mně, že jsme se to ve škole učili, ale já jsem to všechno zapomněla a nemáme na to váhy.

Tady máme takové deštivé počasí, sotva voda odtéče, už hned zase prší a to se už táhne 3 měsíce. V zahrádkách je všechno promočené a rozmrzlé, takové to tady nebývalo snad ještě nikdy.

Přeji vám šťastný a požehnaný nový rok 1977. Se srdečným pozdravem zůstává

Emilie Macík

Milá Mrs. Macík,

děkujeme pěkně za dopis i za předplatné. Je nám líto, že máte tak špatné počasí, ale ono je tomu pomalu tak všude. Vydávání ročního knižního kalendáře, jak jej kdysi vydávali v Katoliku, si nemůžeme zatím při dnešních našich pracovních podmínkách dovolit. To neznamena, že bychom to nechtěli dělat, ale zatím na to pracovním nestacíme. V budoucnu se ukáže, co s pomocí Boží budeme moci udělat.

Přejeme Vám hodně zdraví a srdečně Vás zdravíme.

Redakce

ELMHURST, NEW YORK:

Důstojný pane Vite, zaslal jsem Vám \$15 na předplatné Hlasu Národa a \$5, kde je budete potřebovat. Přesto, že mně často noviny přicházejí až v polovině týdne, přece ale vždy si je ráda přečtu a všechny zprávy tam obsažené.

Nyní něco smutného: před pěti týdny odešel na věčnost p. Václav Karásek, 141 N. 8th Street, Brooklyn, kterého jsem vloni přihlásila do odběratelů, prosím abyste noviny již na jeho adresu neposílali. Děkuji. Jsem se srdečným pozdravem a přeji hodně úspěchů do roku 1977.

Růžena Janouchová

Milá paní Janouchová, za špatné docházení novin nemůžeme. Jak už jsme několikrát psali,

noviny expedujeme pravidelně každý čtvrtek dopoledne. Odchodu pana Karáska upřímně litujeme, vzpomeneme si na něj modlitbou.

Redakce

MOULTON, TEXAS:

Milá redakce a čtenáři, předně srdečný pozdrav a přání hojnosti Božího požehnání a všeho dobra v nastávajícím roce, aby byl aspoň takový jako byl ten minulý. Nemáme si přičinily naříkat, byl k nám v mnohém ohledu příznivý a uspokojivý.

Loňského roku jste se ptali čtenářů, jak by chtěli, aby H.N. vypadal. Ve svém dopise, o kterém vám píš, jsem navrhovala, aby v H.N. vycházely dva dlouhé zajímavé romány. Uvědomuji si však, že na těch 16 stránkách H.N. na ně nemáte asi místo. Musíme vám být vděční, že nám ty naše české katolické noviny dále vydáváte.

Tak rádi bychom získali nové odběratele, ale je to těžká věc. Každý má tolik výmluv, že je to tam všechno cizí, že je to nezájímavé. Dozví se to všechno z anglických novin a z televize, všechno tam vidí, tak neby brali české noviny. Prý je to moc drahé a ti mladí, že to stejně nečtou. Je to smutné, že tak na to ti naši lidé hledí.

Tak, aby se ten Hlas Národa udržel nad vodou, posíláme předplatné \$15,00 na další rok, dříve než dostaneme upomínku, že došel čas. To je také extra vydání, když těch upomínek nadsite hodně posílá.

Dojál mne obrázek v Hlasu Národa ze dne 18. prosince, kde ta etihodná sestra misionářka kráčí po té kamenité a drsné cestě okolo té rozbité chatrce na spadnutí. Co asi zkusi ti misionáři a misionářky v takové ubohé, necivilizované krajině, aby ty ubožáky něčemu naučili a k Bohu přivedli. To jistě vyžaduje velké oběti a sebezpohrávání. Ti tam jistě nemají ani ponětí, jak pohodlně a v jakém přepychu se žije jinde ve světě a přece ani tady nejsou spokojeni a chtějí pořád víc. Jsem jista, že ta sestra na tom obrázku je šťastnější než ti, co už jsou přesyceni vším, co jim svět dává, a oni to dělají z lásky k Bohu a k těm chudším a Bůh ji v tom posiluje. Žije v Bohu a Bůh v ní. Četla jsem nedávno životopis Matky Terezie z Kalkuty, kterou už teď mají za živa za svatou. Ta též nemá žádného pohodlí, když posluhuje těm nejchudším z nejchudších. Pohrdla bohatstvím a snížila se k těm nejchudším a malomocným a nešťatit se jich. Málo je takových duší ve světě. Moderní člověk jim ani nerozumí a jich nechápe.

Vstupujeme do nového roku, dnes je první neděle, ale studená a uplakaná. Chvillemi prší, kroupy padají a cesty jsou umrzlé a nebezpečné, tak lidé jsou raději doma. Jen tak, že do kostela se dostanou a potom je nejlépe doma v teple. Ovoce stromy už květy a začínaly pučet, ale na ovoce se

těšit nemusíme, neb slibují tuhou a dlouhou zimu, tak asi pokvetou vícekrát na pláno.

Příkládám poukázku na \$15 na předplatné a přeji zdraví, štěstí a hodně trpělivosti ve vaší práci s vydáváním tohoto listu: těžko je vyhovět nám, českým lidem.

S pozdravem a Bůh vám žehná.

Ludmila Kristyník

Milá Mrs. Kristyník,

děkujeme Vám mnohokrát za Váš dopis i za Váš návrh o uveřejňování dlouhých románů. Samá však vidíte, že H.N. má menší formát a na těch 16 stránek, že se holt dva dlouhé romány nevejdou. Věřte, že pro nás by to bylo snazší, než shánět zprávy a vybírat z nich ty nejdůležitější, aby čtenáři měli aspoň trochu přehled, co se ve světě děje. O tom loňském "ztraceném" dopise Vám napíšeme, jak budeme mít chvíli kdy. Pěkně Vás pozdravujeme, přejeme hojnost Božího požehnání do nového roku a těšíme se, že nám zase brzy napíšete.

Redakce

UNION, OKLAHOMA:

Důstojný pane,

šťastný, požehnaný nový rok 1977 přeji Vám a zvláště abyste mohl setrvat v tak záslužné práci ve vydávání našich posledních českých katolických novin. Prodělal jste jistě velmi krušný rok, to vím, mohu si to dobře představit. Jen aby naši čtenáři si předpláceli a dávali více na podporu tohoto tisku.

Nevím kam to ta inflace zde povede, nová administrace bude mít to velice těžké, neb toto je takový kolotoč, teprve až t někde nepředvídaně narazí, tak se to sesune, každý doufá, aby z toho nebyl bankrot, což se může stát.

Včera jsme měli pravý hurikán ze severu, byla z toho prašná bouře, dulo to na 50 mil za hod. a rtuť spadla zde na 3 stupně a dnes celý den je pod bodem mrazu - a před dvěma dny bylo 70. Ohromné skoky. Všude led. Rok 1976 byl čtvrtý nejsušší rok od roku 1890.

Počítám, že se vrátím ku konci příštího týdne do Lisle. Zde jsem zastupoval faráře starého i nového.

To nejlepší od Pána Boha přejeme Vám v novém roce 1977. S pánem Bohem!

P. Václav a Marie Michalička

ASTORIA, NEW YORK:

Čtená redakce i milí čtenáři, předem přijímáte srdečný pozdrav. Zde zaslám šek na dvacet pět dolarů - \$15 na předplatné a \$10 na tisk. Přeji vám hodně zdraví, všem v redakci při vaší namáhavé práci.

Redakce

ci, která je moc obtížná. Ať je vám Pán Bůh na pomoc, my si vaši práce moc vážíme. Přijímám vám hodně zdraví a mnoho odběratelů, a abyste i nadále pokračovali ve vydávání Hlasu Národa. H.N. se mně moc líbí, je moc zajímavý, zvláště sv. evangelium. Všechno je v něm moc krásné.

Srdečně vás všechny v redakci pozdravuji i naše milé čtenáře, zvláště p. Pekárka. Jeho dopisy mě vždycky moc potěší.

Přeji vám veselý nový rok. Čtenářka Anna Marchina 30-79-44 Str. Astoria, N.Y.

SANK CITY, WISCONSIN:

Čtená redakce Hlasu Národa, přeji vám radostnou a požehnanou svátku vánoční a přání, aby nový rok 1977 byl pro vás pozdě, ale lépe pozdě, než nikdy. Právě v lednu toho loňského roku, co jsem byla v úmrtí, tak jsem poslala předplatné dp. Mizerovi a on je poslal dp. V pětčechovi, který mi je předal. Tak zase posílám na rok 1977 \$15,00 a \$3,00, kde potřebujete. Myslim, že i kárka pomůže.

Prosím tedy o předplatné a děkuji za ně. Nevím, nevím, jak dlouho budu číst tv zajímavé bozké noviny, neb mui věk se blíží ke konci. V máji mi bude 95 let. Vloni v únoru jsem spadla se schodu, bylo strašně kluzko a zlomila jsem si v zápěstí ruku; pomalu to bude rak a ruka stále bolí, nahoru ji dát nemohu a s jednou rukou je těžko pracovat. Sestara mně zemřela, zůstala jsem sama a tak jsem musela jít do nursing home.

Modlím se za vás všechny, Pán Bůh žehnaj vaši práci a Matička Boží vám pomáhaj a ať vám pošle hodně odběratelů.

S Pánem Bohem počínejte a s Pánem Bohem dílo dokončete. Stále zdraví v novém roce!

Odpusťte, že tak špatně píši, ruka je slabá, sotva držím pero.

S Pánem Bohem!

Františka Barta

Maple Wood Nursing Home 245 Sycamore St., Sank City, Wis. 53583

Milá naše stařenka Bártová,

pěkně Vám děkuji za předplatné a hlavně, že jste se nám zase ozvala. Nic se neomlouvajte, že se Vám špatně drží pero. Jestli Pán Bůh nás tady ponechá do Vašeho stáří, budeme moc rádi, když nám vše půjde od ruky jako Vám. Do nového roku Vám přejeme hojnost zdraví, Božího požehnání, aby Vás ta vloni zlomená ruka méně bolela a abyste ty naše noviny k radosti naší i své mohla čísti ještě po léta.

Redakce

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do \$40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

● O ZÁPADĚ NA ROZCESTÍ VĚKŮ

Dr. Karel Hujer:

Nedávny Solženicynův dialog na britské BBC a dvakrát reprodukováný v Buckleyově televizním programu "Firing Line" v Americe dává živelný podnět k úvaze o stabilitě toho, co se ještě nazývá ZÁPADNÍ CIVILIZACE. Jak předčasné Lev Nikolajevič Tolstoj ve svém proroctví v roce 1910 předvídal neblahé tendence Západu v podobě kurtyzány komercialismu, která bude vládnouti nad lidskou společností. Solženicyn dnes v daleko pokročilejším stavu rozkladu po dvou světových válkách, varuje západní svět před nejvážnějším nebezpečím, jakému byla Evropa vystavena ve svých dějinách od zániku říše římské. Proti rozdělenému světu svobodné demokracie Solženicyn volá, že komunistický systém se v jednom plně shoduje: "Váš (západní) společenský řád musí být zničen!" Tento televizní program otřásl Anglií.

Platí však pro celou Evropu i Ameriku. Jestliže temný věk již nenastal, valí se přičiněním zkomercializované elektroniky a její dorážející indoktrinace. Je snadno představitelné, že temný věk již nadešel v duchu Orwellova "1984" a my tento příznak ani nepostřehli.

Vedle skličující bilance kdy si nacistických koncentráků dnes existují sovětské gulagy. Soumrak civilizace je však zřetelně postřehnutelný ve svobodném světě, na takových místech jako je Times Square nebo Broadway. Jak dopisovatel newyorských Timesů, Russell Baker naznačuje, degradace a zvlgarizování někdejší lidské důstojnosti dnes mezi narakodrapy rafinovaně předstihuje odpadkové čtvrti Paříže nebo Říma. Biblická Sodoma a Gomora nemohla být horší bez rafinovaných nástrojů dnešní technologie. Times Square je však pouze vzorková ukázka toho, co podemílá

civilizaci na obou stranách železné opony. Lidské stíny laciného masa žijí či opájejí se z vypůjčených zdrojů a z vypůjčeného času a jsou symbolem celého západního světa, v němž zesílil odkaz francouzských nihilistů "Après nous le déluge". Po nás potopa. Je to obraz degradace nevázaného, svobodného světa a právě tuto vidinu hombastická propaganda Sovětů předvádí svým lidem. Zakrvácená vlajka třepotá se nad kremelským palácem Nejvyššího sovětu, nedaleko od katedrály svatého Basila, která se stala muzeem ateismu. Od kremelské zdi; od bytových zajištění výškových staveb, přes pařížské bulváry k Times Square, člověk tápe, hledá světlo — kam by se měl obrátit v labyrintu dnešního světa.

Když se zadíváme na tyto lokalizované scény, nemůžeme se ubránit závěru, že západní člověk se rozhodl sám sebe likvidovat. V jaké výhodě byli první křesťané, kteří čerpali svoji víru a přesvědčení z očekávání, že se blíží Poslední dnové! Byli tak ušetřeni iluzorních nadějí ve spasitelnost všelijakých revolucí, vzbouření, konspirací, jichž tehdy jako dnes bylo mnoho. Vědomí nastávajícího příchodu apokalyptického věku začal si dnešní člověk stále vzrůstající poživačností, podněcovanou opiem nesmyslné komerční reklamy. Je lákán slibem supersonické rychlosti džetů, komputéřizovanou literaturou, nebo operativním nahrazením rozkládaného srdce, jakoby výměnou karburátoru starého auta. Tomu všemu je vystaven člověk naší "slavné" civilizace. Nudí se ve vlastním blahobytu, je zranitelný ve vlastní síle, propadá depresím ve své megalomanii, svým intelektuálním zajištěním div ne do ngramotnosti, a poznačen tím vším nemluví o alkoholu a drogách kymácejí se na okraji propasti. Biblické

rčení výmluvně zapadá do situace učených zmatků: "Způsob sob zajisté nebe rozsouditi umíte, znamení pak časů těchto nemůžete?"

Jak intenzivně před tímto světlem se mně jeví neodolatelná síla pravdy. Kristova učení Lásky! Účast na mnoha vědeckých kongresech během minulého půlstoletí, putování čtyřmi díly světa jen zvýšilo toto povědomí. Jak mnoho "osvobozovacích procesů" za tu dobu vedlo pouze k novému otroctví! Jak mnoho "vlád míru" vedlo k novým válkám! Jak mnoho "osvoboditelů", vsazených do sedla moci se zvrhlo v surovější tyrany než byli ti, které odstranili!

Nejčastější vzpomínka vyvolává scény kolem počátku první světové války v roce 1914. Poměrně malá skupina rakouských oficirů ve Vídni vášnivě hlásila, že "kostky jsou vrženy" a habsburské národy byly ujistovány, že pouhé tři týdny postačí, aby Srbsko bylo potrestáno. Nikdo tehdy netušil, že první světovou válkou vlastně končí století míru. Různí historikové jsou toho názoru, že od Vídeňského kongresu v roce 1815 do r. 1914, pokud války byly, byly povahy lokální. Rokem 1914 začíná globální rozvrat, který jde do základů západní civilizace.

V předvečer francouzské revoluce E. Gibbon, proslulý anglický historik a autor klasického díla o pádu říše římské, spolu s jinými osvícenými intelektuály tvrdil, že mír je normálním stavem vyspělých národů. Nové zbraně, jež byly vynalezeny od doby objevu střelného prachu, jsou k dispozici civilizovaným národům. "Barbaři mohou jejich poznání získati za cenu odbarvení a tím za cenu zřeknutí se dobytelské chvilosti!" Proč tedy dvacáté století selhalo v těchto očekáváních? Rozvoj průmyslu a mezinárodní vědy měl učinit války nemyslitelné. Osvícené 19. století demokratických nadějí elektrizovalo zástupy.

Sotva kdo si s rokem 1914 uvědomil osudný zásah slibné průmyslové revoluce do průběhu válečné vřavy. Bylo to od té doby nezadržitelně rostoucí zmechanizování války, rozvoj technologie k tragickému procesu odlidštění — vznik davo-vého člověka. Když demokracie v bitevním nástupu fascinovala naději na uskutečnění všelidských zájmů, nikdo nepo-

myslel, že válečnou tragédií a zločiny proti lidskosti padne jedna citadela svobody za druhou. Hmotná zkáza obou světových válek může být sečtena, duchovní a mravní zkáza nebude změřena nikdy. Zločiny válek nikdy vpravdě neosvobozují; ony vytvářejí pouze iluze, za nimiž se pláží jed nových tyranů. To bylo nejlépe zřejmé prérizním požárem bolševismu, fašismu a nacismu. Z druhé světové války nejvíce vytěžil sovětský stát. Titanské zmechanizování války ve formě jaderných zbraní visí dnes nad civilizací jako Damoklův meč.

Vždy si jasně připomínám, s jakými dojmy jsem prožil se svým zesnulým přítelem v astronomii jednu letní hvězdnou noc v roce 1924 na hřbitově západní fronty ve Francii. Bylo to u Verdunu, kde v r. 1916 za dezolátní ofenzivy na délce několika šest kilometrů padlo v pěti týdnech na půl milionu mladých životů. Ti, kteří dali k ofenzivě příkaz, se pokládali za experty; my pod hvězdami se v tichu tázali: Proč? Již tehdy nebylo vítěze jako není vítěze po světové válce číslo dvě. Bylo poraženo lidství, ba více; nebylo snad poraženo křesťanství? Ani dnes Západ nepřišel k poznání. Je v tragické situaci, poněvadž je mravně slabý. Připozdívá se. Žádné nové válečné dobrodružství civilizaci nezachrání. I bez přímého válčení spočívá problém v otázce, zda svobodný svět, otevřená společnost, je schopna obstát vůči podvratným akcím komunistické propagandy, která se vtírá do všech záhybů frivolního západního světa. I Světová rada církví slouží dnes sovětským zájmům a komunistickému imperialismu. Bez zbytečného hluku pracuje komunistická polnice partyzánským způsobem v zázemí. Tam, kde se dnešní západní "Athény" bezstarostně oddávají nekonečným zábavám, nebo volebním kampaním, drezura totalitární "Sparty" ve stále vojenské pohotovosti bedlivě sleduje svou obět. Jsou to dvě fáze stejné kolísající civilizace. Solženicyn ve třetím a posledním díle Souostrovi Gulag o sovětském systému praví, že "v dějinách naší planety nebylo režimu tak krutého a krvavého a zároveň tak ďábelsky vychytralého".

Dějiny nás velmi jasně učí, že pozemská moc, sláva i blahobyt jsou klamné svody, do nichž bláhový člověk opětovně upadá. I dnes se svět zdá neuvěřitelně zatemněn, ale právě v takový čas lze očekávat světlo nepředsavitelné krásy. Biblická slova, jež se často vrací do mého vědomí, jsou v odpovědi Šimona Petra Ježíšovi, když se tázal, zda i oněch dvanáct jej hodlá opustit: "Pane, ke komu půjdeme? Slova věčného života máš. A my jsme poznali a uvěřili, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého."

Tuším onu hvězdnou noc nad nesmírným hřbitovem západní fronty před více než padesáti léty. Citím ji o to více, že po

ní přišla pohroma druhé světové války.

Kristus v nesmírném soucitu opět lká nad Jerusálemem. A přece! Ve víře nepochybníci, zaznamenávám závěrem slova vzácného duchovního bratra, nedávno zesnulého Přemysla Pittera, v jednom z proslulých ve svobodném rozhlasu: "Na přechodu věku nastávajícího stojí opět Kristus, tichý, ale držící žezlo v pravici. Směr, kterým ukazuje, je opačný tomu, kterým se lidstvo dosud žene... Člověk doby nastávající... se rozpomene na dávná zaslíbení a proroctví Písem svatých, i na svědectví duchů velikých. Bude to počátek doby skutečně nové, kterou věky připravovaly a na kterou čeká ubohé trpící lidstvo..."

POZVÁNÍ NA PLES DO CLEVELANDU

České a slovenské krajské organizace v Clevelandu — a je jich letos opět víc než dvacet — vás srdečně zvou na 6. reprezentační ples, který pořádají pod záštitou starosty Ralpha J. Perka v sobotu 19. února 1977 ve velkém sále hotelu Sheraton-Cleveland na Public Square.

Na našem letošním plesu opět vystoupí skupina mladých tanečníků "JUMP" z Chicaga pod vedením Zdeňka Machalky. Dívky z českých a slovenských rodin budou debutantkami plesu. K tanci bude hrát orchestr Paul Burtona. Vstupné na ples je i s večerí 15 dolarů, studenti 10 dolarů.

Vstupenky lze objednat u Zdeňka Pražáka, 1482 Larchmont Ave., Cleveland, O. 44107. Telefon (216) 221-7348 a Johna Miño, 23316 Mastick Rd., North Olmsted, O. 44070. Telefon (216) 779-7415.

Šek laskavě vystavte na Czech and Slovak Cotillion Ball.

Krajané v Chicagu upozorňujeme, že Webrova cestovní kancelář vypraví na ples do Clevelandu zvláštní autobus. Blíží informace podá Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402.

Předsedou plesového výboru je Stanley Maršík; místopředsedy John Miño, Zdeněk Pražák, Stephan Ungvarsky; tajemnicí Jessie Maršíková; pokladní Anna Veverková. Všechny pořádající organizace mají v plesovém výboru své zástupce. Čistý výtěžek ve prospěch stipendijního studentského fondu.

Loňský reprezentační ples Čechů a Slováků se konal v rámci úředních oslav 200. výročí Spojených států ve Velkém Clevelandu za účasti významných představitelů veřejného a kulturního života a téměř 600 hostů. I letos se v Clevelandě těšíme na všechny přátele zblízka i zdaleka a proto vás srdečně zveme na náš reprezentační ples.

Za plesový výbor
Mila Hyvňarová

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVUJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Katrina Moysiakhia — Alexandra Moysiakhia-Lala
Brokers

PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.

Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší

Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZÁŘE

a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snaživé
rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Zadejte mluvit s "John"

Veselý maškarní mumraj Klubu Domov již příští sobotu 5. února v Olympic Roomu na Čermákově tř. v Ciceru

"Hrách a kroupy, to je hloupý — to míváme každý den; ale vdolky z bílé mouky jenom jednou za týden". — Tak to zpívá naše stará písnička o době, kdy ještě vdolky z bílé mouky byly něco lepšího než ten hrách a kroupy, které ti méně zámožní měli pro změnu s bramborem stále na stole. Dnes sice hrách a kroupy už nemíváme každý den — spíše zdejší hamburgry, anebo co americká či česko-americká kuchyně každý den dá. To znamená, že ty naše žaludky jsou už pořádně zmlsané! A právě proto se stane, že takový přejedený žaludek si nejen vzpomene, ale i zatouží po té jednoduché, avšak nadmíru dobré a chutné stravě našich babiček — třeba i na ty vdolky z bílé mouky, namazané povídky a tvarohem. Pancíku, ty chutnaly! Abyste si je mohli udělat a nemusili si jít tu bílou mouku na ně kupovat do A&P anebo Jewelu, tak si ji přijďte vyhrát do soutěže masek v sobotu 5. února na náš Mumraj. Letos totiž mezi cenami, kterými budou odměněny nejlepší masky večera, je i mouka z našeho mlýna, který nám tam Zdeněk Nerada vykouzlil. A z té se vám ty vdolky nějak podaří, takže už předem vám přejeme dobrou chuť!

Ráz letošního Mumraje je "Z českých mlýnů" a tak s trochou nápaditosti si nějakou tu masku pořídíte, abyste "nepoznán" či "nepoznána" přišli nám pomoci vytvořit to někdejší přátelsky pohostinné prostředí mlýnářské šalandy.

Veselý maškarní Mumraj začíná v 8:00 hodin večer. K tanci a k poslechu bude vyhrávat dobře známá a oblíbená hudba George Kollarice. Režii večera má Ferda Küssel. Zábavní pásmo sestavila F. Uhlířová, tance nacvičila Bláha Holubová, písničky Otec Vojtěch Vít, na harmoniku doprovází Ludvík Rafaj. Tančí mládež Klubu Domov se svými přáteli a zpívají a hrají členové Klubu Domov se svými kolegy z divadelních prken, která znamenají svět.

Chutné domácí večere se začnou podávat v 8:00 hodin večer a v tu dobu se rovněž začne čepovat u plně zásobeného baru. K dostání bude též káva a výborné domácí pečivo.

Vstupné \$3.50. Lístky v předprodeji u p. F. Pancnera v Berwynu a v Ridgeland restaurantu a u členů Klubu Domov.

Masky vítány! Půlnoční průvod masek a výhry nejlepším maskám večera! Doufáme, že z našich krajaňských novin a z radiového hlášení již dlouho o naši maškarní taneční zábavě víte, že její datum máte zatrženo v kalendáři, takže se s vámi v hojném počtu v tom našem mlýně shledáme.

Srděčné celou naši krajaňskou veřejnost zve

pořádající výbor
Klubu Domov

Z KRAJAŇSKÉHO CLEVELANDU

Svěcení acolytů — laiků z řad našich krajanů v Clevelandu

V neděli 16. ledna odpoledne se konalo v Clevelandu v kostele Panny Marie Lurdské, na 55. vých. ulici (kde je farářem Father Jan Anděl) svěcení šesti acolytů z řad laiků. Acolytát je předstupeň k trvalému jáhenství.

Svěcení vykonal při slavné mši sv. světitel biskup Gilbert Sheldon. Mši sv. s ním koncelebrovalo přes 20 kněží. Tři z vysvěcených acolytů jsou naši krajané: Phil Mráz z osady sv. Rodiny v Parma, Ron Volek z osady sv. Barnabáše a Josef Škrha, M.D., pro farnosti P. Marie Lurdské a sv. Jana Nep. Dr. Josef Škrha je známý oblíbený český lékař z clevelandského Žižkova. Je šéfem sekce rodinných lékařů v nemocnici St. Alexis (sv. Aleše) na Broadway. Jeho manželka Betsy-Ann je vnučkou zes. Františka Šindeláře, kterého znala celá česká katolická Amerika, když byl tajemníkem Národního svazu českých katolíků za I. světové války a napsal knihu: "Z boje za svobodu otčiny".

Dalšími světenci byli: James Aggrippe (St. Mary v Berea), Geza Ballasy, (St. Emerie a St. Albert) a Don Butkovic (P. Marie Quadaloupská). Svěcení do chrámu vedle duchovenstva provázely i celé rodiny, manželky s dětmi.

Při bohoslužbách zpívaly dva chrámové sbory: P. Marie Lurdské za řízení prof. Arnolda Weisse, a za doprovodu kytar chrámový sbor mládeže z kostela sv. Jana Nepomuckého, který řídila dcera manželů Škrhových, Betsy Škrha. Při podávání sv. přijímání vroucně chrámem zněla píseň "Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš", kterou zpíval lurdský chór.

Po svěcení a bohoslužbách bylo pro všechny účastníky přichystáno chutné občerstvení ve spolkových místnostech osadní školy.

Necht' dobrotivý Bůh žehná práci na vinici Páně všech těchto šesti nových acolytů, posvěcených v památném chrámu P. Marie Lurdské na přímluvu sv. patronu českých (jichž vzpomínal biskup Sheldon v kázání) — i na přímluvu našeho svatého krajanu Jana Nepomuka Neumanna.

--un.

Portugalská demokracie v praxi

Lisabon. — Portugalský vojský soud odsoudil na sedm let a osm měsíců do vězení bývalého policejního inspektora Henrique de sa Seixas, obžalovaného trýznitele politických vězňů ve službách diktátora Antonio Salazara v koncentračním táboře na Capverdských ostrovech. Seixas byl podle rozsudku neuprosný, nelidský a zvrácený, a jednomu vězni zlomil žebra a vyrazil zuby.

PROHLÁŠENÍ

RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA A ČESKOSLOVENSKÉHO PORADNÍHO SBORU V ZAPADNÍ EVROPĚ KE KAMPANI ČESKOSLOVENSKÝCH SĎELOVACÍCH PROSTŘEDKU

Komunistický systém nesnáší základní lidské svobody a občanská práva. Udržuje se u moci jen manipulováním pravdy, šířením nepravdy a policejním útlakem.

Totalitní režimy nenávidí lidi, kteří odešli z vlasti, aby v zahraničí — třeba i za těžkých podmínek a s osobními obětmi — politicky pracovali. Československý komunistický režim tu není výjimkou. V boji proti exulantům, kteří na základě osobních zkušeností mohou totalitní režim účinně kritizovat, se představitelé čs. komunistického režimu nechtějí ničeho. Protože nemohou přiznat, že exil je spontánní jednání, která za svůj prestiž a politické úspěchy vděčí drobné a obětavé práci Čechů, Slováků a Rusů — zájmu krajanů a exulantů o osud okupované vlasti, musí exilové organizace představovat jako "nástroj výzvědných služeb", případně rozhlasových stanic, které vysílají do Československa.

V poslední době se terčem propagandistických akcí československého komunistického režimu staly obzvláště Rada svobodného Československa a Československý poradní sbor v západní Evropě. Zatím co RSC skýtá společnou základnu pro Čechy, Slovaky a Rusy v celém svobodném světě, ČSPS působí v Západní Evropě a mnoho jeho pracovníků je zároveň angažováno ve vedoucích orgánech RSC.

Lživá tvrzení československé komunistické propagandy nelze nechat bez povšimnutí. Proto jsme se rozhodli vydat toto společné prohlášení:

1. Není pravda, že naše dvě organizace svádějí navzájem boj.
2. Nikdy jsme se nespojčovali a nespočujeme se s nepřáteli československé státnosti.
3. Svoboda a demokracii v Československu považujeme za nezbytný předpoklad trvalého míru a bezpečnosti ve střední Evropě.
4. Ve svých organizacích sdružujeme jak účastníky domácího a zahraničního odboje proti nacistickým okupantům, tak odpuce okupace sovětské.
5. Máme, jak je v demokratických organizacích obvyklé, na některé otázky odlišné názory; shodujeme se však bezpodmínečně v tom, že

Československo musí být svobodné, nezávislé a suverénní; okupační jednotky musí opustit zemi; státním zřízením má být pluralitní demokracie; má být zastaveno hospodářské vykořisťování Sovětským svazem; musí být respektovány lidské svobody a občanská práva.

V tomto duchu a ve smyslu těchto požadavků budeme dále pracovat.

Rada svobodného Československa:

Mojmir Povolný, předseda Výkonného výboru

Jiří Horák, politický tajemník

Československý poradní sbor v Západní Evropě:

Ing. Josef Holman, předseda;

Prof. dr. Ludvík Lineznyi, místopředseda

Washington D.C./Mnichov
18. ledna 1977

DOLLAR DAY
Friday & Saturday
FEBRUARY 4, 5.
ONDRUS & SON
6533 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL.

Tuto oznámku nám přinesla pani Hermína Ondrušová osobně do naší redakce. Když viděla, jak nám pan Jožka Zeman ráno, před nástupem do své práce na noční směnu "litoval" ovese, a jak pan Karel Nerada (sotva se zbavil sádry na své polámané ruce) — ji konečně srostlou trénuje "stejnováním" oken, ochotně otevřela (už po druhé) svou peněženku a dala nám \$25 na barvu. Tímto ji za její štědrost upřímně děkujeme a prosíme naše čtenáře, aby se v případě potřeby nákupu zoclon, povlaků, ručníků, dek, pol-

štářů a souprav do koupelen s důvěrou obrátili na známou krajaňskou firmu Ondruš & Son v Berwynu, kde budou dobře, odborně, ochotně a i v české řeči obslouženi kvalitním zbožím, cenově levnějším než ve velkých nákupních střediscích. Ani dnes nezapomínejme na osvědčenou zkušenost "Svůj k světu", která pomohla v minulosti vybudovat našim zdejšími pionýry školy, kostely, tělocvičny, organizace i krajaňský tisk.

Redakce

Kašpárkovo loutkové divadlo
Zahájení loutkové jarní sezony v sobotu 29. ledna 1977 v budově Olympic. Začátek ve 4 hod. odp. Má poklonka, nazdarek, klani se vám Kašpárek.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60102

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

SPORT

Hokejisté Dukly Jihlava

hraje v Kanadě pod hlavičkou výběr Prahy, sehráli poslední tři zápasy a opět vítězně. Naletali 20 tisíc kilometrů, další dva tisíce absolvovali v autobuse a odehráli devět zápasů ve dvanácti dnech. Bez jediné porážky. Je třeba připomenout, že jejich soupeři nebyly týmy z NHL či WHA, ale jen mužstva z dalších profilig a nejvyšší juniorské soutěže Ontario Major League.

Cambridge — výběr Prahy 2:1

Branky: Zdeněk Augusta, Borůvka, Joun.

Edinburgh — výběr Prahy 5:6

Branky: Zdeněk Augusta, Hrbatý

Kingstone — výběr Prahy 3:5

Branky: Horáček, Suchý, Novák, Brůvka, Jar. Holík.

★

I. LIGA HOKEJE

V ČESKOSLOVENSKU

24. kolo —

PLZEŇ—SPARTA 3:3

Branky: Kajkl, Vraheč, Elbermann, Holý, Mec, Kochta. V dramatickém závěru vyrovnal spartan Kochta a zachránil svému mužstvu bod. Čtvrt minuty před koncem zápasu hrála přesilovka Plzeň pět proti třem, ta ovšem už výsledek nezměnila.

PARDUBICE—KLADNO 5:1

Branky: Boh. Štátný 2, Pecivál, Novák, Butis — Kriváček. Pardubice nedaly Kladnu šanci. Domácí hráči působili rozehraněji, obrana pracovala na jedničku v čele s brankářem Črhon, kterému všechno vyšlo, naopak soupeř nebyl k poznání, především brankář Krása.

GOTTWALDOV—

VÍTKOVICE 5:1

Branky: Vodák, Čech, Pele, Michalovský, Veselý, Keller. Ve 21. kole se Gottwaldov dočkal svého a zasloužené vysokého vítězství. Vítkovická hra byla překvapivě bezzubá. Zápas to byl slabě rovný.

BRNO—KOŠICE 4:4

Branky: Černý, Mráz, Nekolná, Machač — Brunelík, Gold, Bačo, Šándrik. Na zájezdu do NSR zemřel tajemník mužstva Brna J. Weidhofer; na začátku hry utlila hala jeho památku minutou ticha. Obránce Brna Machač 14 vteřin před koncem při power play vyrovnal na 4:4. Zápas při řadě oboustranných nedostatků v konceвке skončil spravedlivě remízou.

ČESKÉ BUDĚJOVICE—

JIHLAVA 5:2

Branky: Kobar, Pouzar, Anderle, Edelman, Čech, Novák, Augusta. Byl to velký ligový hokej se vším všudy. Jihlava si ze zámoří přivezla tvrdost do osobních soubojů a byla možná hokejovějším týmem. Budějovíci měli šťastnější koncevku.

perfektní byli v obranné činnosti a vynikající výkon podal brankář Plánička. Ceskobudějovickému mužstvu se podařilo porazit Duklu již podruhé v letošním ročníku a tím se zatím žádný jiný ligový celek nemůže pochlubit.

LITVÍN—

BRATISLAVA 1:1

Branky: Vopat — Žižka, Císar. P. Štátný, M. Štátný. Bratislavě se tradičně venku daří, duši mužstva byli bratři Štátní, kteří vlastně zařídili výsledek. Domácí zůstali jen u snahy.

Tabulka po 24. kole

1. Jihlava	111:44	42
2. Kladno	115:75	35
3. Pardubice	107:73	31
4. Sparta Praha	93:76	31
5. Plzeň	114:103	26
6. Bratislava	57:61	23
7. Č. Budějovice	80:86	23
8. Košice	92:102	21
9. Vítkovice	77:97	19
10. Litvínov	82:110	18
11. Brno	77:103	15
12. Gottwaldov	63:138	5

Fotbalisté Bohemians Praha sehráli na svém turné ve střední Americe celkem pět zápasů. Reprezentační tým Guatemala porazili 1:0 brankou Ivančíka. Ve druhém utkání podlehli v Kostarice mistru země Heredii 0:3. Dva góly dostali nejméně z pětmetrových postavení mimo hru (ofsajd). Navíc se hrálo v pravé poledni, teplota byla přes 40 stupňů C a hřiště bylo samý dým a hlína. Kanonýr Panenka první zápasy po zranění, utrpěném v utkání s NSR ještě nehrál, ale diváci v Kostarice jej chtěli vidět. Nastoupil proti Ala-

juele a Bohemians vyhráli 2:0. Dal oba góly, jeden točenou střelou přímo z rohového kopu k zadní tyči, druhý z penaltu opět přesně do středu branky jako proti NSR na mistrovství Evropy v Bělehradě. Další zápas vyhráli nad týmem Sapriiss 2:1 a odveta s mistrem Kostariky Heredii skončila remízou 0:0.

★

Fotbalisté Baníku Ostrava odletěli 13. ledna na turné do Jižní Ameriky. Mají sehrát sedm až osm utkání. První čtyři v Kolumbii na mezinárodním turnaji v Bogotě, další v Ecuadoru.

★

Čs. fotbalový reprezentant odletěl 15. ledna do holandského Zeistu, kde sehrají v přípravě sedm utkání. Trenér Václav Ježek má k dispozici tyto hráče — brankáři: Vencel (Slovan Bratislava), Michalík (Ostrava) — obránce: Boroš (Slavia Praha), Dvořák (Dukla Praha), Jurkemík (Inter Bratislava), Pivarník, Jozef Čapkovič, Glogh (všichni Slovan) — záložníci: Štambachr (Dukla), Dobráš (Trnava), Pollák (VSS Košice), R. Svoldra (Slavia), Kozák, Moler (oba Lok. Košice), Panenka (Bohemians Praha) — útočníci: Gajdůšek, Švehlík (všichni Dukla), Masný (Slovan), Galis (VSS Košice). Misto zraněného brankáře Ivo Viktora (třetího fotbalisty Evropy 1976) byl dodatečně nominován stoper z Bohemians Prokaš.

★

FIFA (světová organizace kopané) si dala za úkol pomáhat méně rozvinutým fotbalovým zemím, do nichž by jezdili přednášet a přímo prakticky na místě dokumentovali odborníci fotbalová praktika. Projekt FIFA se začíná rozjíždět a po předehře v Addis Abebě, kde přednášela skupina anglických odborníků, dostávají šanci i tři čs. zástupci. Jsou to: dr. Jozef Vengloš (druhý trenér čs. reprezentace), inž. Jiří Starosta a lékař Čestmír Nápravník. Odletěli do Austrálie, na univerzitě v Sydney budou přednášet od 7. do 20.

★

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci

THE DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.

Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do
pátku od 11 hod. dopol.
do 7:30 hod. večer.

V sobotu zavřeno.
Srdčně Vás zvou
MARIE CHU LOU
Rádi posloužíme, chcete-li
si vzít jídla domů. Stačí
zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Jedna a na Novém Zélandu budou deset dní.

★

Holand'an Neeskens byl jistým střelcem penalt. V posledních utkáních Barcelony, za kterou nyní hraje, však dvakrát minul branku. Trenér Rinus Michels určil ke střelbě Clarese, a když byl Cruyff faulován ve střetnutí Barcelona—Burgos v trestném území soupeře, kanonýr Clares jistě proměnil. Po přestávce nařídil rozhodčí další penaltu ve prospěch Barcelony, a tentokrát si vyžádali fanouškové Neeskense. A ten opět minul branku. Naštěstí Barcelona zvítězila 3:0, když všechny góly vstřelil Clares.

★

Když přišel do Barcelony Johan Cruyff a do Realu Madrid Günter Netzer (NSR) byla to svého druhu atrakce. V Barceloně přichází jen kvůli blondatému Holand'anovi v průměru o dvacet tisíc diváků navíc. Ideálního útoku se dočkali v této sezóně v FC Valencie. Tam sestavili mezikontinentální útok, jenž podle znalce a tisku předčí i Real Madrid z jeho nejslavnější éry. Hrají v něm vedle sebe Argentince Mário Kempes, Paraguaye Diarte a Holand'an Rep. Všichni tři střelili branky, jednu hezčí než druhou. Argentince Kempes se cítí ve španělsku výborně, je mu teprve 22 let a má fotbalovou budoucnost před sebou. Paraguaye Diarte se lechce dostává do brankových šancí a má čich na góly: vloni byl označen za nejlepšího útočníka za Pyrenejemi. Zato Repovi se zpočátku příliš nedařilo, až najednou, jako by mával kouzelným proutkem. Vysvětluje to tím, že nyní je ve Španělsku chladněji, a proto se mu lépe hraje.

★

Slavný španělský fotbalový klub Real Madrid je v krizi. Nejprve vypadl z PMEZ, neboť belgickým Bruggám nevstřelil ve dvou zápasech ani gól. Potom dostal v Barceloně od Española čtyři branky (1:4), v minulém kole španělské ligy utrpěl dokonce debakl na vlastním hřišti, když podlehli místnímu rivalovi Atletiku Madrid 0:4! Trenér Jugoslávce Miljan Miljanić má nadále důvěru předsednictva klubu. Sám o tomto říká: "V poslední době máme smůlu, většina hráčů je zraněna, před zahájením sezóny jsme měli pět hráčů na místo stopera, všech pět je však v rekonvalescenci." Další důvod slabého

KLUB DOMOV z N.S.Č.K.

POŘÁDÁ

VESELÝ
MAŠKARNÍ
MUMRAJ

V SOBOTU 5. ÚNORA 1977

v "OLYMPIC ROOM" budovy Olympic
v Cicero, Ill. (vchod z Čermákovy tř.)

Ráz: "Z českých mlýnů"

- ★ ZÁBAVNÍ a TANEČNÍ PROGRAM
- ★ Karnevalová taneční zábava
- ★ Volba nejlepší masky večera
- ★ Hudba: G. Kollarič a jeho kapela
- ★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod. večer

ZAČÁTEK V 8 HOD. VEČER

Vstupné: \$3.50

Předprodej lístků v Berwynu u F. Pančera
a u členů Klubu DOMOV

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyt Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď ten-
týž účes a manžel ji začíná
zdravít..."

GU-4-1118

MARINA'S
BEAUTY SALONHome of the finest
permanent waving

Visit Marina's new
salon - formerly at
26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

PAUL'S

BODY SHOP

5231 West Cermak Road

Cicero, Illinois 60650

Volejte 656-4177

Ptejte se na

p. PAVLA SVACINU

výkonu svých svěřenců vidí Miljanič v odchodu Netzera (hraje nyní v Grasshoppers Curych) a Amancia (zanechal závodní činnosti). Rutina a přehled Amancia je nenahraditelná a bude dlouho trvat, než se objeví hráč jeho typu. Netzer v roli středového konstruktivního hráče v mužstvu chybí. Dán Jensen (nová posila) přišel nedávno z Borussia Mönchengladbach (NSR), se musel hned podrobit operaci kotníku. Zlé jazyky tvrdí, že si zranění přinesl už z bundesligy a Borussia se ho proto zbavila. Vloni fotbalisté Realu Madrid dobyli titul mistra země, v současné době jsou na pátém místě tabulky a mají na vedoucí Barcelonu šestibodovou ztrátu.

★

V Hlasu Národa č. 3 jsem psal, že novým trenérem fotbalistů Sparty Praha je Arnošt Hložek a je třeba dodat, že dosud vedl druholigový tým RH Bratislava. Další výměnu trenéra oznámil fotbalový oddíl VSS Košice. Prvoligové mužstvo povede Jozef Oberl, bývalý hráč Slovanu Bratislava a Prešov, jenž později působil jako trenér v Prievidzi.

★

Zajímavý plavecký souboj viděli diváci v sydneyjském přístavu. 27letý anglický novinář Kevin Murphy a 19letý Australan Des Renford se utkali v závodě přes přístav na trati dlouhé 17,7 km. Oba patří k největším osobnostem dálkových plaveb. Renford už desetkrát překonal průliv La Manche a loni byl vyznamenán titulem krále Kanálu; Murphy zdolal La Manche sedmkrát a dvakrát překonal vzdálenost mezi Anglií a Francií v non-stop plavbě tam i zpět. V Sydney (při závodě chránila plavce před útokem žraloků kovová klec) byl úspěšnější Murphy a vyhrál s náskokem 4 minut v čase 17:26 hod.

★

Československý juniorský reprezentant v šachu Lubomír Ptáčník ze Slovanu Bratislava získal v holandském Groningenu druhé místo na světě a titul mistra Evropy. V závěrečném třináctém kole se střetl Ptáčník s dalším kandidátem na titul Grinbergem z Izraele. Trojnásobný dorostenecký přeborník čs. republiky svedl tuhý boj. Nakonec se oba soupeři rozešli s remízou. Druhý z kandidátů na titul juniorského mistra světa, energický Američan Mark Diesen měl také vážného soupeře Marcela Sisniegu z Mexika. Američan Diesen v úloze favorita získal poziční převahu a celý bod, což mu vyneslo titul mistra světa.

Konečně pořadí:

1. Diesen (USA) 10 bodů;

SEZNAMENÍ

DVA MORAVÁCI — třicátník a čtyřicátník, svobodní, žijící v Kalifornii, hledají vhodné dívky za účelem sňatku. — Značka "Rodinný život" — do administrace Hlasu Národa.

2. Ptáčník (Československo) 9,5 bodu; 3. Grinberg (Izrael) 9 bodů; 4.—6. Vladimirov (SSSR), Leow (Singapur), Campora (Argentina) všichni 8,5 bodu.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK
hlásí:NESTÁRNOUCÍ
BOXER

Podle úředního záznamu se Archie Moore narodil roku 1913. Jeho matka však tvrdí, že se narodil už roku 1911. V podstatě to není rozhodující. Ať bylo Moorovi v době, kdy vybojoval titul profesionálního mistra světa v lehkotěžké váze 39 nebo 41 let, v každém případě je to nejstarší muž, který kdy získal titul mistra světa v boxu. Archie Moore byl totiž držitelem titulu světového šampióna po celých deset let, až do roku 1962, když v roce 1963 konečně zanechal závodní činnosti ve věku 50 nebo dokonce 52 let... Archie Moore tvrdí, že rohovníka nevyčerpá účelka jeho sportovní kariéry, ale počet úderů, které dostane. Moore říká, že jich za svou kariéru hodně nedostal, protože se naučil dobře bránit... Moore ovšem ovládal také jiné věci, důležité pro úspěšnou kariéru v ringu. Dokázal soupeře knockoutovat pravičkou stejně jako levíčkou, a byl v ringu tak dobrý, že mnoho rohovníků proti němu nechtělo nastoupit. Archie Moore měl velmi silnou vůli. Říká, že byl tak posedlý vídinou titulu mistra světa v lehkotěžké váze, že by jej musel získat snad i v případě, kdyby jej museli přivázat do ringu na vozičku pro invalidy. Moore vybojoval titul světového šampióna v utkání s Joeym Maximem, v prosinci 1952, a v dalších třech letech titul bezpečně obhájil v šesti střetnutích. A potom se Archie Moore rozhodl, že se stane světovým šampiónem v těžké váze. Tehdy držel titul mistra světa v těžké váze slavný Rocky Marciano. Bylo to poprvé v historii, kdy rohovník lehkotěžké váhy vyzval k boji o titul šampióna ve váze těžké. K boji došlo 21. září 1955 a Moore sra-

zil Marciana k zemi hned v úvodu. V průběhu utkání to však Marciano Moorovi několikrát oplatil a v 9. kole Moor knockoutoval. Moorovi tehdy bylo už 42 a podle tvrzení jeho matky dokonce 41 let. Držel však dál titul mistra světa v lehkotěžké váze a dokázal jej ještě dlouho s úspěchem chraňovat proti mnohem mladším soupeřům. Velkým zážitkem bylo například Moorovo utkání s Kanadánem Durellem. Durrelle poslal Moora v prvním kole třikrát k zemi. Moore byl zřetelně ctěsen a každý divák byl přesvědčen, že už dlouho nevydrží. Moore však nejen odolal Kanadánovým útokům, ale dokonce se vzhopil ještě tak, že mnohem mladšího soupeře sám poslal v utkání čtyřikrát k zemi a nakonec jej v 11. kole knockoutoval. Když se novináři Moora ptali, co bylo v kritických chvílích jeho hnací silou, Archie Moore jim odpovídal, že si stále uvědomoval, jak jeho manželka a malá dcera sledují střetnutí v televizi. Jeho dcera si k tomu dokonce poprvé oblékla nové sváteční šaty. A Moore zdůraznil, že nechtěl, aby jeho malá dcera měla vždycky smutné vzpomínky na krutou porážku svého otce, kdykoli by pak své sváteční šaty oblékala...

Když Archie Moore zanechal roku 1963 závodní činnosti, měl za sebou 27 let v profesionálním ringu. Za tu dobu vybojoval 228 utkání, z nichž 192 vyhrál. Archie Moore drží do dnešních dnů rekord v počtu knockoutových vítězství v historii boxu. Moore zvítězil knockoutem ve 140 zápasech! Po odchodu z ringu se stal Archie Moore hercem. Vedl si přitom tak úspěšně, že za výkon ve velké roli ve filmu "Huckleberry Finn" byl téměř nominován na nejvyšší hollywoodskou filmovou cenu — Oscara. Nyní je Archie Moore konzultantem chlapecké skautské organizace a založil rovněž organizaci na pomoc chudším dětem...

* * *

Světová tenisová hráčka číslo jedna, Američanka Chris Evertová, vyhrála druhý turnaj série VIRGINIA SLIMS, uspořádaný v Hollywoodu na Floridě. Vítězka washingtonského turnaje, bývalá českoslo-

venská reprezentantka, Martina Navrátilová, žijící nyní ve Spojených státech, byla tentokrát vyřazena v utkání o postup do semifinále po tuhém boji s Angličankou Barkerovou. Soupeřkou ve finále na Floridě byla Australanka Courtová, která se už po čtvrté úspěšně vrátila k závodní činnosti. Evertová zvítězila 6:3, 6:4 a odebrala Navrátilové celkové vedení v soutěži VIRGINIA SLIMS, která skončí až koncem března v New Yorku. Navrátilová si tuto ztrátu částečně vynahradila úspěchem ve čtyřhře, kterou vyhrála s Holanďankou Stoveovou stejně jako před týdnem ve Washingtonu. Na Floridě porazily Navrátilová a Stoveová ve finále americkou dvojici Chris Evertová—Rosemary Casallová 6:4, 3:6 a 6:4. Na třetím turnaji série VIRGINIA SLIMS v Houstonu vyřadila československá tenisová reprezentantka, Regina Maršíková, sovětskou hráčku Olgu Morozovovou, ale v dalším kole podlehl Američance Meyerové 1:6, 3:6. Maršíková po utkání prohlásila, že se nemohla koncentrovat pro bolestivý puchýř na patě, který jí způsobily nové tenisky.

DALŠÍ LECKE
SPORTOVNÍ "MORÁLKY"

Slavný tanzanijský lehký atlet, Filbert Bayi, nechce startovat v sérii únorových halových závodů ve Spojených státech, pokud neochrání ujistění, že z účasti na těchto závodech budou vyloučeni lehcí atleti z Nového Zélandu. Trenér tanzanijského běžce, Erasto Zambi, prohlásil, že Bayi by se závodů ve Spojených státech rád zúčastnil, ale že záleží na potvrzení neúčasti novozélandských sportovců. Jak známo, Tanzanie stála v čele afronijského bojkotu montrealských olympijských her, který byl namířen proti Novému Zélandu za styky novozélandských ragbistů s jihoafrickými.

SPORTOVNÍ
DROBNÍČKY:

Na lehkootletických halových závodech v Marylandu ve

Spojených státech vytvořila Lorna Fordová z Barbadosu nový halový světový rekord v běhu na 440 yardů časem 53 celých, 8 desetin vteřiny. — Olympijský vítěz, Rakušan Franz Klammer, vyhrál v Kitzbuehlu potřeťí za sebou populární závod ve sjezdu, nazvaný HAHNENKAMM. Na dalších mistech skončili Švýcar Bertold a olympijský vítěz z roku 1972, další švýcarský reprezentant, Bernhard Russi. — Francouzský sjezdař, Henri Duvillard, je stále v čele mistrovství světa profesionálů před Švýcarem Odermattem a Kanadánem Carsonem. — Čtvrtý ročník mezinárodních závodů ve skocích na lyžích v japonském Sapporu, které jsou pořádány na připomínku sapporských olympijských her z roku 1972, vyhrál Švýcar Walter Steiner před Finy Hyvaerinem a Savolainenem. — Švýcarská reprezentantka v alpském lyžování, Lisa-Marie Morerodová, zvítězila v Arose v obřím slalomu a upevnila si tak vedení v soutěži o Světový pohár. Za Morerodovou se umístily Kanadanka Kathy Kremerová a Rakušanka Monika Kasererová.

SOKOL NEW YORK

American Sokol Organization
420 East 71 St., New York 21

Vás zve na

SIBIRSKY

Sokol New York pořádá své tradiční Sokolské Šibřinky v sobotu, 5. února 1977 v 9 hodin večer v Sokolské síni, 420 East 71st Street, New York City. K tanci i poslechu hrají "Internationals". O pulsovi naše dorostenky ředvedou "námořnický tanec". Ráz šibřinek je: "Za starých časů". Příspěvek 3.00. Sokol New York zve každého na tuto zábavu, která je dnes — vedle Silvestra Svanu sportovců a Martinských hodů věřících Čechu a Slováků — krajské skupiny od Panny Marie Karmelské v Astorii jedinou československou zábavou v New Yorku.

Všechny krajany a exulanty srdečně zve

Taneční výbor

Sdružené československé organizace v Chicagu

dovolují si Vás srdečně pozvat na

XIX. REPRESENTAČNÍ PLES

Sobota dne 29. ledna 1977

ve dvoraně SOKOLA TÁBOR

16th Street and Clarence Avenue, Berwyn, Illinois

ZAČÁTEK V 8:30 HOD. VEČER

Hudba George Pichy ve velkém sále
a J. Škacha v malém sále

Vstupné \$5.00 včetně daně — Úbor večerní

Předprodej vstupenek u fy:
Pancner, 6514 W. Čermák Rd., Berwyn — Telefon: 484-3459
Stoly rezervovány jen do 9:15 hod. večer

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vřadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140

Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VAM NEJLEPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA SMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMÁK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ,
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

KŘEŠTANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Náboženské zprávy z Československa

● Protináboženská ofenziva v Československu se dostala do nové fáze. Je tentokrát namířena proti dětem, které "chodí na náboženství". Švýcarský rozhlas referoval o případech, kdy si je pan učitel postavil na stupínek a vyzval třídu, aby se jim posmívala. Je znám případ ze Slovenska, kdy třináctiletý chlapec pod tlakem takové diskriminace spáchal sebevraždu. Něco nelidštějšího než týlení dětí si lze sotva představit. Dotčení učitelé by si věru zasloužili, aby byla jejich jména oznámena do celého kulturního světa.

Rakouská katolická tisková kancelář Kathpress se dovídá, že čs. úřady odhaly v poslední době souhlas většiny počtu kněží, kteří aktivněji a úspěšněji působili mezi věřícími, a především mezi mládeží. Kathpress uvádí i jména: jsou to na Slovensku např. dp. Tkáč, který nebojácně na zasedání sdružení Pacem in terris odmítl komedii, kterou sdružení recituje tvrdící, že pro náboženskou stránku je vše v pořádku. P. Bartoloměj Urbanec, který pracuje v zemědělství, a P. Štefan Javorský, nedávno odsouzený na 18 měsíců vězení, a v českých zemích jezuité Sukop a Plaček od Sv. Ignáce v Praze; tyto dva už delší dobu byli sledováni tajnou policií a po dva roky znovu a znovu voláni na ministerstvo vnitra, kde jim dávali pokyny a "radu", jak si počínat v duchovní službě. Nakonec asi proto, že se "radami" neřídili, jim byl souhlas vzat a museli pryč od Sv. Ignáce. ● Podle německého Bildpost je v ČSSR každý osmý kněz bez státního souhlasu a v civilním zaměstnání. Při slovenském ministerstvu kultury prý existuje plán vyhlázat těmto "pracujícím" kněžím nucený pobyt v jakýchkoli "koncentračních domovech" a tak jim znemožnit styk s civilním obyvatelstvem a případně i tajně celebrovat. ● V rozhlasovém rozhovoru vyslovili potěšení nad lepším "demografickým chováním rodiny v ČSSR", t.j. že se zvýšil počet až třetích dětí o 53%, a že klesl počet přerušovaných těhotenství, kdežto zůstává ožehavým bodem vysoká rozvodovost — v roce 1975 bylo 32 000 rozvodů, kdežto v 1950 jen 14 000; a nový problém povstává, že dvě třetiny z těchto rozvedených má nezaopatřené děti.

Podle rakouské katolické tiskové kanceláře Kathpress se čs. vládním úřadům nátlakem a zastrašováním podařilo velmi snížit počet dětí přihlášených pro tento školní rok do náboženství, a to především v městech, takže v mnohých, i na Slovensku, jako Bratislavě, Trenčíně a Šuraněch se už náboženství vůbec nevyučuje. Po-

dle Učitelských novin bylo na Slovensku ve školním roce 1968/69 přihlášeno až 78% žáků, letos je jich jen 27%. Na venkově, kde kontrola není tak velká a kde není možné vykonávat nátlak jako ve městech, je přihlášených dětí víc, někde až 100%; v nejedné vesnici prý přišli rodiče přihlásit dítě v pracovním oděvu, cestou na pole JZD, a tak ředitel školy, aby je nezdržoval, prostě přihlášku přijal. Nátlak byl činěn také na učitele, aby ve své třídě neměli přihlášeno ani jedno dítě. A učitelé, kteří se nezapojili do této akce, byli ze služby propuštěni: "Nechápou zásady naší školské politiky," řeklo se o nich v Učitelských novinách.

S odvoláním na Helsinskou dohodu protestoval Vídeňský solidární výbor pro demokracii v ČSSR u pražského Sekretariátu pro církevní záležitosti, protože mu byl opětovně vrácen Výběr z pastýřských listů rakouských, německých a švýcarských biskupů, který vydal salcburský Ústav pro současné církevní dějiny. V seriálu vyšlo už deset svazků. Výběr byl vrácen třikrát, nejdříve byl poslán Pokoncilní pražské knihovně, pak knihovně litoměřické teologické fakulty a nakonec i osobně Oteci biskupovi Tomáškoví. Je zajímavé, že úřady NDR, Maďarska i Jugoslávie tuto zásilku přijaly a doručily.

V Olomouci na sv. Václava začali vzpomínat dvoustého výročí povýšení diecéze na arcidiecézi, v přeplněné katedrále 11. listopadu byl v kryptě dómu teologický den za účasti 200 kněží. ThDr. Bohumil Zlámal mluvil na téma "Významné osobnosti olomoucké teologie od r. 1777". ThDr. Tkadlík celebroval staroslověnskou mši svatou se čtyřmi koncelebranty. Doufají vydat i pamětní medaili. ● Řád premonstrátů měl loni v létě v USA svou generální kapitulu; z české provincie premonstrátů jí říkají "eikarie" nemohl přijet samozřejmě nikdo. Její počet odhadují v římské generální kurii na 75. ● Ekumenická rada církvi České SR vydává už šestý rok svůj Zpravodajský bulletin. V loňském zářijovém čísle čteme referát prof. Šmolíka na srpnovém zasedání ÚV SRC: mluví proti multinacionálnímu trustům, militarismu, volá po odzbrojení a novém ekonomickém řádu, ale ani slovo o diskusi o útlaku věřících v některých zemích — a to právě byl hlavní předmět onoho zasedání. — Novým děkanem Husovy teologické fakulty čs. církve husitské byl zvolen na dva roky profesor praktické teologie Milan Salajka. Dřívější děkan Miloslav Kaňák zůstává proděkanem.

Kněžské hroby: Zemřeli dpp.: Jar. Knespl, děkan a vikář v Mostě; Zdeněk Němeček, farář v Dušejově u Jihlavy; Antonín Frech, duchovní

správce v Nové Hradě; Václav Burda, farář v Lukavici u Rychnova n. Kn.; Karel Rada, býv. farář v Pištěně, naposled v Kněžském domově v Senohrabech; Josef Buchtela, farář ve Středoklucích. — R.i.p.

CÍRKEV BOJUJÍCÍ —

V JUGOSLÁVIÍ

Ze zprávy spolupracovníka misionářské společnosti:

Biskup Prela "sidlí" na faře v Urosevači. Kostel je v hanebném stavu: Kůr je na spadnutí a podlaha prolomena na několika místech. Lavice jsou k nepoužití. Fara je ve stejném stavu a velmi vlhká. Vodovod neexistuje. Biskup má k dispozici dvě místnosti, ve kterých spí, žije a pracuje. Odtud řídí tu část diecéze, která je v Albánii. K ruce má dvě jeptišky, které žijí v kůlně. Vzhledem k ustavičnému průvanu mají obě těžký revmatismus, ale nechtějí odejít, protože pak by biskup zůstal zcela sám.

V Beči jsme viděli trosky nového kostela. V této části země se nepožadují stavební povolení — každý staví jak chce. Proto místní farář postavil nový kostel. Když farnici dokončili stěny a střechu, přijely v noci vojenské tanky a kostel porazily. Zůstaly jenom zříceniny. Farář teď plánuje s farníky, že koupí obytný dům a přemění největší místnost v kapli pro bohoslužby.

V POLSKU

Farář z Polska píše holandské misijní společnosti:

"Prosím vás o finanční pomoc pro vybudování kostela v dělnické čtvrti mé rozsáhlé farnosti. Dnes tam máme jenom kůlnu, kterou jsme vybavili jako kapli. Předtím jsme používali jen malíčkého bytu jedné jeptišky. V jiné oblasti mé farnosti slouží kněz mši v místnosti, kde bydlí jeho matka. Ale protože sousední obyvatelé se účastnili mše, místní národní výbor dal strhnout celý dům. V další čtvrti jsme sloužili mši v chatrné kůlně. Jakmile se to úřady dověděly, okamžitě kůlnu zabavily a přidělily místní hasičské stanici. Obyvatelstvo pak protestovalo, kůlnu obsadilo, a tak musely úřady odstěhovat hasiče jinam. V každém případě nám ale zadrželi na řadu měsíců, abychom v místě sloužili mši. Ted' nám dali povolení pro postavení kostela a farníci začali ihned budovat základy. Obyvatelé jednotlivých ulic se při tom střídají. Pracuje vždy nejméně 8 mužů a žen, všechno bezplatně. Ale stavební materiál nám bude přidělen jen za zaplacení v zahraniční měně. Musíme se proto obracet na vás."

V MAĎARSKU

Na smrt nemocný kněz z Maďarska píše: Podařilo se mi zachránit náš kostel před roz-

padnutím a obnovit jej, ale potíže s tím spojené mě dodělavaly. 22. července mě odvezli do nemocnice s mrtvicí a celá levá strana mého obličeje zůstala paralysována. Protože mi nemohli pomoci, převezli mě do Budapešti na operaci. Ted' se vrací trochu života do mé paralysované tváře, ale vím, že už dlouho nebudu na živu. Jsem znovu mezi svými farníky a snažím se nejen připravit svou duši, ale i svou farnost na svou smrt. Doufám, že po sobě ne nechám žádné dluhy, a že můj následovník najde farnost v pořádku a bude moci pokračovat v mojí práci za příznivějších okolností.

V ZAIRE —

(býv. Belgické Kongo)

Domorodé sestry Neposkrvněného srdce Panny Marie mají 71 řádových sester a pracují v šesti diecích. Jejich řád se věnuje vyučování katechismu, sociální práci, ošetrovatelské práci, vyučování negramotných, péči o děti a udržování víry. V roce 1962 byli vyvrženi všichni členové tamnější misie: 19 kněží, 1 bratr-laik a 1 lékař. Hned nato převzaly sestry starost o všechny farnosti v této dieci až do doby, kdy kněží byli nahrazeni. Jejich práce udržela křesťanství na životě.

Dnes stojí před novými potížemi. Vláda zakázala a nyní zase povoluje vyučování náboženství ve školách, které vrátil ve městech a větších střediscích misionářům. Bez vhodných místností je ale nemožné vyučovat ve věre mladé i dospělé, připravovat je ke křtu, prvnímu přijímání, birmování a manželství. Nový zákon zakazuje použití školních místností i jiných veřejných budov pro tyto účely. Jediné kostely, většinou malé a chudé, jsou k dispozici. Domorodý řád jeptišek si našel cestu: staví kapli, jejíž přilehlé místnosti budou sloužit za pastorační středisko jejich práce. Jednasedmdesát katolických černošek bojuje o duši svého lidu se svou vládou.

Kulturní zprávy z Československa

Velký ohlas vzbudilo na Západě, že pražské úřady nedovolily jet dramaturgovi Václavu Havlovi do Vídně, kde v Akademickém divadle byla provedena premiéra jeho dvou jednoaktovek "Audience" a "Vernisáž", v režii exulanta Vojtěcha Jasného a v překladu Gustava Lauba. Jednoaktovky popisují drama intelektuála, který upadl v nemilost. Havla pozval sám rakouský ministr kultury Sinowatz a několikrát intervenoval v jeho prospěch rakouský velvyslanec v Praze. Ve Vídni to označili za porušení Helsinské úmluvy o kulturní výměně. V Praze reagovali útoky na rakouského ministra kultury. ● Podobné útoky vyvolala "protisocialistická provokace ve Francii", když v pařížském sále Mutualité i delegace FKS žádala o propuštění

ní z vězení Milana Hübla, Jiřího Müllera, Jaroslava Šabaty a dalších představitelů Pražského jara. Na Západ pronikla zpráva, že Hübl je vězněn v Ostravě a že začal hladovku. ● Týdeník pro politiku, vědu a kulturu Tvorba dostal nového redaktora, dosavadního zástupce šéfredaktora RP, Jaroslava Kořínka. Zdá se, že tak skončila literární a politická dráha sesazeného redaktora Jiřího Hájka. ● 23. září se dožil 75 let národní umělec Jaroslav Seifert, poslední předseda svobodného Svazu čs. spisovatelů, který se dříve nepodřídil novému kurzu a ostentativně mlčel. V tisku mu věnovali jen kratičkou vzpomínku jako básníku proletářské poezie, básníku hluboké citlivosti — zatímco jiným slabým pisálkům se věnují stránky. ● V novém školním roce studuje na vysokých školách ČSR 77 000 studentů, na Slovensku 65 000. ● Svobodné slovo věnovalo vzpomínku pátému výročí smrti křesťanského spisovatele a grafika Bohuslava Reynka (31. 5. 1892—28. 9. 1971) "Hlas tiicha". Napsal ji "háj". ● V prostorách pařížské radnice byla 5. října otevřena výstava "Praha — město tradice a moderního života". ● "Obrozený" Svaz českých spisovatelů měl mít začátek prodávce svůj druhý sjezd. Měl jednat především o závěrech, které pro spisovatele vyznačil XV. sjezd KSČ. ● Obnovené kino Pasáž na Václavském náměstí zahájilo svůj provoz novým filmem "Paleta lásky", který vypráví některé životní osudy malíře Josefa Mánesa, hlavně epizodu s tvorbou desky pražského orloje na Staroměstské radnici. Libreto napsal František Kožík. Kritik Jan Kliment film v RP moc nechválí. ● Po už proslulých "Koncertech na schodech" začalo Národní muzeum nový pravidelný pořad "Setkání na schodech", dramatická pásma, vytvořená z nejrůznějších pokladů Národního muzea. Námět prvního pásma, uvedeného koncem listopadu, čerpal z cestopisu rytíře Šáska, který se zúčastnil poselství Jiřího z Poděbrad po Evropě, vedeného Lvem z Rožmitálu.

● 30. listopadu zemřel ve věku 77 let Otomar Korbelář, proslulý divadelní a filmový herec let před druhou světovou válkou a po ní, představitel Tuláka Macouna, Roháče z Duha, Kmocha, Jana Husa atd. RP ho nazývá "poctivým komunistou", tak se asi vyhnul těžkostem za svou činnost i během okupace. ● Na Západ pronikl veřejný dopis, který poslal a adresoval Pavel Kohout francouzské filmové herečce Marléně Jobertové — Jobertová v rozhovoru uveřejněném v RP si stěžuje na smutný stav západní kinematografie, v níž se uplatní jen ten, kdo má "přátele", nebo kdo se propoují na pornografii; ředitel Čs. kinematografie Jiří Purš, kterého Jobertová chválí, je podle Kohouta odpovědný za persekuci a odstranění desítek režisérů a herců. ●

EUSEBIUS —

(Dokončení ze str. 4)

"Církevní dějiny" v 10 knihách. Musí je prostudovat každý, kdo chce poznat dějiny církve v prvních třech stoletích, hlavně od počátku až po Konstantinu, který je předmětem Eusebiova snadno vysvětlitelného obdivu.

O obsahu své práce mluví Eusebius takto:

"Vzal jsem si za úkol předat potomstvu písemně zprávy o nástupcích sv. apoštolů a o údobí od Spasitele až po naše dny. Mé "Církevní dějiny" líčí všechny velké události a osobnosti, hlavně ty, které řídily nejvládnější církevní obce a dále ty, které se staly svým hlasem či perem ve všech pokoleních hlasatelů Božího slova; uvádím i jména, vlastnosti a věk těch, kdo se prohlásili za učitele živé pravdy, a nelitostně — jako dravci vlci — plení Kristův ovčec."

Vůdci postavou církevních dějin je Kristus, jemuž právě církev děkuje za svůj vznik:

"Své pojednání zahájím předmětem, jenž svou vznešeností a mocí přesahuje rozum,

Z NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Výroční schůze Distriktního svazu českých katolíků v Chicagu a předměstí se koná v neděli dne 30. ledna, o 2 hodině odpoledne v síni u bl. Anežky České (2637 již. Central Park Ave.). Zástupci a delegátky osad, organizací, spolků a klubů jsou zváni do této výroční schůze.

Uvítá vás p. James Kubiček, předseda; na to budou podány zprávy úředníků. Taktéž zástupcové a delegátky podají přehled ze svých organizací. Odstupující úředníkům bude po přezkoumání knih uděleno absolutorium a pak se bude konat volba nových úředníků a jejich nastolení.

Pěkný program je připraven ses. Fr. Uhlířovou a Ludvíkem Rafajem s dětmi České sobotní doplňovací školy Josefa Kardinála Berana.

Na to bude pohoštění, které připraví osadnice bl. Anežky České pro všechny přítomné. Přijďte všichni, kdo máte o naši svazovou práci živý zájem.

Za výkonný výbor

James Kubiček, Albina Marek, předseda, korespond. taj.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Ohraďte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

totiž Kristem. Právě od něho jsme zdědili čest nazývat se jeho jménem."

O sv. Petru Eusebius píše:

"Na počátku vlády císaře Klaudia, Prozetelnost, která vše řídí svými úradky plnými dobroty a milosrdenství vůči lidem, vyslala do Říma Petra, nejmocnějšího a největšího z apoštolů, jejichž hlavou se stal pro své ctnosti. Přišel z východu jako zkušený "vojvůdce Božího vojska" a přinesl obyvatelům západu drahocenné duchovní zboží. Kázal jim o světle a slově Spasitele duší a hlásal poselství o nebeském království."

Když propuká pronásledování, Petr s Pavlem se stávají jeho slavnými oběťmi.

"Nero, smutně proslulý tím, že zahájil dlouhou řadu Božích nepřátel, se pozvedl, aby běsnil proti apoštolům. Vypravují, že právě v Římě byl Pavel stáhl a Petr ukřižován a důkazem toho je i fakt, že Petrovo a Pavlovo jméno se nejčastěji objevuje na hřbitovních památkách v tomto městě."

Ostatně i Gaius, který byl členem církve a žil v době římského biskupa Zefyrima, mluví ve svém spisu proti Proclovi o mistech, kam byly uloženy svaté ostatky těchto apoštolů a zdůrazňuje: Já sám ti je mohu ukázat. Chceš-li, jdi na Vatikánský vrch a na Ostijskou cestu a najdeš tam ostatky zakladatelů této církve."

Sílily i jiné místní církve, např. egyptská, kde hlásal evangelium sv. Marek:

"Ve čtvrtém roce vlády císaře Domitiana zemřel prvý alexandrijský biskup Annianus, když byl spravoval tuto církev po 22 let. Jeho nástupcem se stal, podle časové posloupnosti, Avilius."

Zatímco se rozrůstala církevní organizace, byla sepsána evangelia:

Eusebius o tom píše: "Matouš od začátku hlásal Slovo Boží Židům a daroval jim před

svým odchodem do jiných zemí evangelium v jejich mateřštině. To mělo nahradit jeho osobní přítomnost u těch, které opouštěl."

Ríká se, že zatímco Marek a Lukáš již sestavili své evangelia, Jan pokračoval v ústním hlásání Slova Božího a rozhodl se je sepsat až jako poslední."

Rodící se církev narazila na těžké překážky. Uvnitř to byli heretikové jako Ebionité, Cerintiniáni a Nikolaité a zvenjšku pronásledovatelé, kteří upírali církvi právní uznání. Za císaře Traiana toto pronásledování poněkud utichlo.

"Tu a tam jsme byli divoce pronásledováni. Slavný guvernér Plinius Secundus byl však překvapen množstvím křesťanů, ochotných podstoupit mučnickou smrt a uvědomil císaře, jak veliký je počet těch, kdo jsou pro svou víru odsuzováni na smrt. Současně ho informoval, že podle jeho vyšetřování křesťané nepáchají nic zločinného anebo protizákonného. Císař ve své odpovědi nařídil, aby křesťané nebyli již vyhledáváni, avšak v případě udání, že mají být potrestáni. Tímto ediktem byl vysoko plápolající a zuřivý požár pronásledování zčásti uhašen."

Později povstali apologeté, kteří svým perem se snažili bránit křesťany proti obviněním. Eusebius uvádí autory a jejich díla: byl to skutečný rozkvět velmi důležitých spisů.

**ČESKÉ NEDELNÍ
BOHOSLUŽBY**
jsou u sv. Prokopa
v Chicagu
každou neděli
v 10:30 hod. dopol.

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snachta dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tetyně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi bolest byla pryč. Řekla mu čím to máže a on udiven řekl: nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. J. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo: Vy jste mi pomohli dožít se 81 roku s vašími tam účinnými léky jako jsou ZDRAVITAMIN kapsle a čtyřlístek BOLI-VEN, doporučení je všem známým — píše krajan Joe Housek z Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dne: ZDRAVITAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání \$4.20 (\$4.10 rychlou), větší na 10 týdnů \$7.30 (\$7.20 rychlou). — Čtyřlístek BOLI-VEN tablety na 5 týdnů \$2.20 (\$2.10 rychlou), 2 BOLI-VEN tablety \$6.10 (\$6.00 rychlou). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek \$4.50 (\$4.40 rychlou), totiž na 1 kvart \$7.50 (\$7.40 rychlou). — DANUBE pročišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnů \$2.80 (rychle \$3.00), na 3 měsíce \$3.90 (rychle \$4.10).

Přiložte cash (nežirát se), money order, check nebo na COD. Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého Evy-minu, kráslicí, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělce, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za \$1.00 rychlou poštou. — LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvyklé omáčky, výživný, lehoučce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných s přírodní Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také \$1.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto známku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Břet. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 927,
Laguna Beach, Cal. 92652

z nichž mnoho se nám bohužel nedochovalo. Pak vypuklo nové pronásledování:

"Po římském biskupu Soterovi, který zastával svůj úřad 8 let, následoval Eleuterus jako 12 nástupce apoštolů. V 17. roce vlády císaře Antonia-Vera se proti nám v některých oblastech říše rozpoutalo obzvláště surové pronásledování, podněcené městskou lůzou."

Výklad těchto událostí v plném znění jsem již zařadil do své "Sbírky mučedníků". Toto vyprávění odpovídá absolutně historické pravdě a má i věrohodnou hodnotu. Uvedu znovu ty části, které jsou užitečné pro nyní probíranou látku."

Stav věcí se nezlepšil ani za císaře Severa, ani za jeho nástupce Decia a Galla. Eusebius je o nich velmi dobře informován a uvádí naprosto věrohodný pramen:

"Veliký alexandrijský biskup Dionysius nám pomůže sepsat sedmou knihu "Církevních dějin". Dopisy, které nám zachoval, líčí podrobně všechny

události, jež budeme popisovat. Právě jím začnu své vyprávění."

R. 303 zahájil Dioklecian tzv. "velké pronásledování", jehož byl Eusebius očitým svědkem. Je popsáno v posledních třech knihách "Dějin":

"Toto vše se událo v naší době. Vlastníma očima jsme viděli modlitebny srovnané se zemí a rozbořené do základů; viděli jsme, jak byly na náměstích páleny knihy Písma sv., jak byli církevní pastýři potupně jímání a vystavování posměchu nepřáteli".

Eusebius se rozplývá pohnutím, když líčí mir, který zavládl za Konstantina a v závěru svých Dějin píše:

"Pouze Konstantin a jeho synové si zabezpečili vládu nad říší a nikdo se jim ji nesnažil vyrvat. Snažili se především zahladit staletou nenávist proti Bohu a dokázali — za všechno dobro, které jim Bůh udělil — svou zbožnost a vděčnost skutky a díly jež konali otevřeně přede všemi lidmi".

VESELE DO NOVÉHO ROKU

Nové rekordy 33 1/3 rpm: "Dávno přešla doba", skladby Karla Valdaufa jako: Jedno přání, Cestíčka k lásce, Já Tě znám — celkem 14 zpívaných písní, \$5.98.

"Moravanka I." 10 inčů: Jedna ruže — dvě ruže, Smutný su já, Mamko moja, mamko — 10 zpívaných písní, \$4.98.

"Al Grebnick and the boys play Carpenters": Já mám trakař, Stavěh tesáři, Na faře a jiné, \$4.98.

Rekordy jsou stereo. Poštovné 75c na jednu zásilku. — Mnoho českých a slovenských rekordů na skladě, seznam zdarma.

"Národní zpěvník" — 175 čl. národních písní se slovy a notami, \$4.50, poštou \$5.15. — "Sokolský zpěvník", obsahuje též národní písně, čl. hymnu a koledy. Se slovy a notami, \$3.95, pošt. \$4.60. — "U české muziky, sv. 8", 18 písní se slovy a notami pro piano, \$2.95, pošt. \$3.60.

Mapa Československa, 75c, poštou \$1.00. — Mapa kulturních památek Prahy, 85c, pošt. \$1.10. — Československá Guidebook (v angličtině), \$3.50, pošt. \$4.15.

TUZEX

Porávinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čapek K.: Povídky z jedné kapsy Povídky z druhé kapsy, \$3.50, pošt. \$4.15. — Hašek J.: Zábavný a poučný koutek, \$3.50, pošt. \$4.15. — Hašek J.: Osudy dobrého vojáka Švejka (3 knihy), \$11.00, pošt. \$11.75. — Rais K. V.: Vyminkáři, \$1.75, pošt. \$2.00. — Detektivky: Dürrenmatt: Soudec a jeho kat, \$5.25, pošt. \$5.90. — Krušin K. J.: Pan Dadáček má dovolenou, \$5.70, pošt. \$6.35. — Kirst H.: Vaše věc, pane komisaři, \$4.50, pošt. \$5.15. — Sjowalltová: Záhadá zamčeného pokoje, \$4.75, pošt. \$5.10.

Velká zásoba českých knih, žádejte seznam.

Erben K. J.: Prostonárodní české písně a říkadla, texty pouze, \$10.00, pošt. \$10.75. — Šetelík: Praha, 110 barevných reprodukcí, \$60.00, pošt. \$62.00. — Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický slovník, \$11.50, pošt. \$12.25. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$4.95, pošt. \$5.60. — Domová pokladnice 1977 — zábavná i poučná ročenka ve slovenštině, \$2.50, pošt. \$3.15.

Ricola Swiss Herb Beverage, bylinný čaj (instant), plechovka \$1.75, pošt. \$2.50, pojištěné \$2.90.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchyňské knihy české i anglické, mák, kmin atd.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 5c více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Po večerní modlitbě řekl upřímně svým svěřencům: "Mám od Pána Boha dar, poznávat pokřtěnce. Jakmile se mi některý jen přiblíží, cítím hned jeho přítomnost podle ošklivého a mi nesnesitelného zápachu." Také Donu Ruovi a představeným salesiánských domů, především k poradě, se jednou svěřil: "Pán Bůh mě vyhavlil velmi štědře z dobroty k naší mládeži. Kdykoli mezi hochy dím, a vyskytne se v jejich skupině hoch nemravný, poznám jeho stav okamžitě po zápachu, který z něho vane. Doved'te mi mladíka, kterého jsem ještě nikdy neviděl. Dostačí mi, abych se zadíval na jeho čelo, a povím mu všechny hříchy, které od nejútlejšího mládí spáchal."

Kdo se u Dona Boska zpovídal, mohl být jist, že nezamlčel žádný těžký hřích. Když některý hoch ve zpovědi něco zapomněl, nebo se styděl říci, už mu Don Bosko napomáhal: "Proč se nezpovídáš z tohoto hříchu? Proč zapomínáš na tuhle chybu?" Někteří mladí kajníci nevěděli, jak začít, vyznání jim někdy vázlo v hrdle, to prosivali: "Dona Bosko, řekněte mě hříchy sám." A Don Bosko jim je načítával, kajníci jen přikyvovali hlavou. Někdy byla u Boskovy zpovědnice děsná tláčenice. Tu Don Bosko si kajníky vybíral: "Ty běž kličně z sv. přijímání, ty počkej, až se vyzpovídáš." "Velmi často," říkával Don Bosko, "čtu ve svědomí svých kajníků, jak v otčenáše knize. Říje se tak zvláště před velkými svátky anebo na konci duchovních cvičení. Jindy zase nepoznávám nic. Dar, číst v srdcích, dává mi Pán Bůh někdy na dobu delší, jindy kratší."

K úkazům mimořádným, nadpřirozeným, patří i některé Boskovy sny. Dle než šedesát let přijímal Don Bosko zvláštní sny polky na svou životní cestu. Rozumný člověk se neřídí sny a křesťanům zakazuje víru zahazovat křesťanskou důstojnost a lehkověrně věřit snům a jejich vykladačům. Ale přece poználo nebe nejednou snu, chtějí lidem zjevit Boží vůli. Vzpomeňte jen na žebřík Jakobův, na snopy a hvězdy Josefa Egyptského, na anděla, jenž se ve snách zjevoval sv. Josefu, jistě Páně. I v dějinách svatých a světců Božích měly sny kolikrát velkou důležitost. Kardinál Lavignerie vzpomínal často, jak ve snách viděl naznačenou všechnu svou budoucnost. Ovšem, snivá obrazotvornost může pro své záměry použít i duch zlý. Člověk smí na sny vzpomínat jen velmi opatrně, aby nesklozl ze sebe klamu, do přeludu, a nestal se loutkou své příliš živé obrazotvornosti. Don Bosko se svých snů nejednou velmi lekal a bál se jim důvěřovat. Šel se i Donu Cafassovi zpovídat, že svým příkladem možná víc víry, než je třeba. Světec Cafasso se zamyslel a řekl: "Protože se váš sen uskutečnil, buďte klidný a jednejte tak dále." Slova ta však Dona Boska neuspokojila povždy. Přemýšlel o svých snech takřka úzkostlivě a řídl se jimi, až když viděl, že se uskutečňují část po část.

Stokrát a vícekrát vidával ve snách rozvoj svého díla, všechny těžkosti i radosti, a když pozoroval, jak vše jde cestami, ve snách označenými, už se neznepokojoval, že se prohřešuje lehkověrností nebo poverou. Sny podněcovaly jej v práci a dodávaly mu naděje, že nad všemi překážkami zvítězí a dílo se zplní.

Asi kolem roku 1851 začal svým chovancům vyprávět o svých pozoruhodných snech. Poslouchávali ani nehlesnouce, zvláště když jim předpovídal nějaké úmrtí, když odhaloval tajnosti jejich srdcí, udával, čeho tomu a čeho jinému je třeba, aby vytrval věrně ve své povinnosti, když zvěstoval, co se v nejbližší budoucnosti nebo později stane. Výklady o snech Boskových působily na život jeho chovanců hlubokým dojmem. Očišťovali svá srdce upřímným poctáním, jejich chování se lepšilo, všímali si bedlivěji svých chyb a milost Boží vanula veškerým domem. A něžné otcovské oko Boskovo co chvíli odhalovalo i nejkrytější skvrny.

Veliká část snů Boskových, a to část nejzajímavější, týkala se jeho kongregace. V devíti letech uslyšel Don Bosko po prvé ve snu, jaké poslání mu Pán Bůh svěří, v šestnácti letech ujistil jej sen, že dostane všechny prostředky, potřebné k vykonání svého poslání, devatenáctiletý uslyšel ve snu tajemný hlas, že už nemá práva záměrem Božím se vymknout, jedenadvacetiletému bylo ve snách řečeno, že jeho láska a horlivost budou náležet chudobné a opuštěné mládeži, dvadvacetiletý byl snem ujistěn, že Turin bude jeho pusobistém apoštolátním.

Zvláštním snem roku 1861 byl mu zjeven rozvoj jeho díla. Na náměstí spatřil tajemnou osobu, otáčející obrovským kolem. Každé otočení znamenalo, pravil onen tajemný otáčeč, deset let čejin Boskova díla. Zatočil po prvé. Kolo vydalo podivný, po-

sud neznámý zvuk, ale Donu Boskovi se zdálo, že si zvuku všimá jen on a několik jeho přátel. Jiní lidé šli klidně dál, jako by nic neslyšeli. Otáčeč zatočil po druhé. Kolo zahřmotilo silněji a zvuk se rozléhal celým Piemontem. Při třetím otočení bylo kolo slyšet všude v Itálii, při čtvrtém po veškeré Evropě, a při pátém zatočení na celém světě. Snem předpovědělo nebe Donu Boskovi zřetelně rozvoj jeho díla, které se rozšíří s Církví po všem světě.

Jednou se zdálo Donu Boskovi, že mu někdo ke zřízení ústavu nabízí překrásnou vilu v Marseilli. Viděl ve snách podrobně všechno okolí a zařízení nabízené vily. Dopsal svým přátelům, hydlicím v Marseilli, aby vilu prohlédli, a popsal, jak vila vypadá. Přátelé vilu hledali, hledali, ale nenašli. Za nějakou dobu přijel Don Bosko do Marseille a šel s farářem od sv. Josefa Guiolem na procházku do předměstí. Najednou se Don Bosko zastavil a ukázal na jistou zahradu, řka: "Tam je ta vila." Zahrada byla zamčená, nebylo vidět dovnitř. Don Bosko pravil: "Jsem u vily. Zde za branou táhne se polokruh velká platanová alej, končí dvěma pilíři, ozdobenými na vrchu lvy, vlevo jsou hospodářská stavení, vedle potůček a vysoký dub. Tuto vilu jsem viděl ve snách." Vešli a vše bylo podle popisu Boskova. Také se podařilo vilu získat a zřídit v ní salesiánský ústav.

Krátce před svou smrtí dne 7. prosince 1887 hostil Don Bosko v Turině Mons. Doutreloux, biskupa z Lutychu, jenž toužil založit v Lutychu salesiánský ústav. Salesiánská rada, shromážděná téhož večera v pokojku Boskově, se usnesla, aby se ještě se založením domu v Lutychu nějaký čas počkalo. Ráno, ve svátek Neposkvrněného Početí, ujistil však Don Bosko biskupa k všeobecnému překvapení, že toho a toho dne přijedou první salesiáni do Lutychu a založí ústav. Proč změnil Don Bosko za noc usnesení své rady? Odpověď na tuto otázku diktoval Don Bosko hned ráno svému tajemníkovi do protokolu: "Zjevila se mi v noci Panna Maria a pravila: 'Líbí se Pánu Bohu a jeho Matce, aby synové sv. Františka Saleského odešli do Lutychu zřídit ústav ke cti Velebné Svátosti. V tom městě se začalo s prvními veřejnými poctami svatě Hostie. Z toho města se rozjedou tvoji synové, aby šířili učtu eucharistickou ve svých duchovních rodinách a zvláště mezi mládeží všech světadílů, která jejich péči bude svěčena.'

Nebe samo různými způsoby vedlo Dona Boska po jeho cestě a podbíralo jej, aby neklesl.

DIVOTVURCE

Církev katolická si váží dokázaných zázraků, ale nevyhledává jich. Jsouc strážkyní pravé víry, odmítá každou lehkověrnost. A když pověst o nějakých zázracích rozrušila snad již kdekoho, bývá Církev poslední, která v existenci zázraku uvěří, a to až po neuvěřitelně podrobném šetření. Neuzná a nepotvrdí za zázrak nic, nač by mohl padnout jen stín podezření, že zázrak se stal silami toliko přirozenými. Když se projednává blahřečení nebo svatořečení nějakého člověka, zemřelého v pověsti světe, příslušná komise zkoumá spousty ji oznámených zázračných událostí, světece se týkajících, a pohoršilo by se jistě mnoho a mnoho lidí, kdyby viděli, jak komise neúprosně škrtá všechno, o čem nemá přesvědčivých důkazů, a uzná konečně za vhodné obírat se jen věcmi, kterých nemožno zamítnout.

Jen několik podivných událostí ze života Boskova dala Církev vyšetřit a uznala je za zázračné, ale události přirozeně nevysvětlitelných stalo se v životě Dona Boska tolik, že možno Dona Boska nazvat divotvůrcem devatenáctého století. Četné jeho zázraky se staly před očima mnohých svědků, byly přirozeně ověřeny a dokázány. Don Bosko se vždy bránil názvu divotvůrce. Připisoval všechny zázraky, které jeho působením se staly, Panně Marii Pomocnici. Řekl veřejně svým žákům v promluvě dne 19. července 1883: "Od nějaké doby se rozhlašuje, i noviny tak píší, že Don Bosko činí zázraky. To je mýlka, Don Bosko nečiní zázraků. Modlí se a káže se modlit za osoby, jemu se doporučují, a to je vše. Zázraky činí Panna Maria. Vidí Dona Boska, že žije a po křesťanskou vychovává již tisíce hochů, přivádí mu tedy dobrodince svými milostmi, jim rozdávajícími." Kdysi se však přece překlátil a pravil: "Pracujeme oba, Panna Maria a já." Lidé hleděli však na věc jinak. I když uznávali, že Prostřednice naše vydobývá na Srdci Páně milost za milostí, utíkali se k Donu Boskovy neustále, vědouce, že od Panny Marie všechno dosáhne.

Uvedeme jen některé zázračné události ze života Boskova.

Dne 10. června, v pondělí po posvěcení chrámu Panny Marie Pomocnice, byla do nového chrámu opravdová pouť. Chrám byl plný a před chrámem lidu také plno, jako o pouť. Vtom přijíždí ke chrámu voziček, tažený eslem. Na vozičku ležela ochrnutá. Koči se chtěl dostat až k chrámovým dveřím, ale zástup neustoupil. V tom okamžiku zahlédla nemocná Dona Boska, obšoupeného věřícími, prosícími o požehnání. Nemocná se náraz na vozičku pozdvihla, vyskočila a běžela k Donu Boskovi. Teprve u něho si uvědomila, že je zdráva. Radostně vykřikla: "Její překvapení příbuzní, kteří ji dovezli, plakali radostí, když ji odváděli ze zástupu. 'Jsem zdráva, jsem zdráva.' Křičela jako bez sebe někdejší ochrnutá. — 'Tedy nekřič a pojď,' nutili ji její lidé, 'vidíme, že jsi zdráva.' — 'Ne, nepůjdu, musím napřed Panně Marii poděkovat.' A už se tlačila do chrámu.

Pokračování

KNIHY
PRO VÁS!

Jistě nemůže škodit, když prokážeme služby našim čtenářům a současně splníme vlasteneckou povinnost a nabídneme knihy, které vydává československé nakladatelství "Konfrontace" ve Švýcarsku, dnes ve spolupráci s "CCC-Haarlem", Holandsko. Můžeme naše čtenáře ujistit, že je to velmi solidní společnost nadšenců a poetů ve každém směru. Objednaná kniha je vám odeslána a samozřejmě se očekává, že bude obratem pošty zaplácena, nebo nepoškozena vrácena. Že kniha je visitkou čtenáře jistě netřeba připomínat.

Nakladatelství vydává knihy moderních i starších autorů, knihy vážné i humorné, knihy pro náročné čtenáře, knihy s vědeckou náplní, prostě o pravdu pro každého něco. Budete určitě spokojeni. Aby váš výběr byl usnadněn, dovolíme si v budoucnu otiskovat recenze k jednotlivým knihám, případně docela krátký výňatek, aby náš čtenář získal přehled, která kniha by mohla jeho vkusu vyhovovat a být mu opravdu nejlepším přítelem.

Máme jistě zkušenosti a víme, že starším krajanům nebo exulantům nic netřeba kniha některých autorů s moderními výrazy, s mnohdy přílišnou realitou, plná pikantních a-li neslušných slov. To co čtenář mladší realista přijímá jako samozřejmost, nad tím se starší čtenář někdy pohoršuje. Jak se mění doba, mění se také slovník. S tím musíme počítat a rozumně, inteligentně čtenář to pochopí. Není ovšem nutné si vzít knihu, kterou nás nezajímá, která nás dokonce odradí od nového pokusu si objednat knihu další. Nakladatelství "Konfrontace" a "CCC-Haarlem" nám knihy nabízejí, ale nevnučují. Ba, co víc, nakladatelství má zájem spolupracovat se čtenářem. Můžete mu dopsat a projevit zájem o svého oblíbeného autora. V případě, že se objeví o téhož autora větší zájem, nakladatelství bude vážně uvažovat o vydání jeho knihy. A tímto způsobem se dočkáme spokojenosti na obou stranách. Věřme, že uvítáte naši dobrovolnou a neplacenou propagaci, a že v budoucnu se častěji sejdem na stránkách našich novin.

Adresa nakladatelství: Konfrontation A.G. Postfach 1355, CH-8048, Zürich, Switzerland, Europe.

M. Pékná

BROUSENÝ KRISTÁL

MACH IMPORT
3720 W. 26th Street.

PÍSNĚ ČESKÉHO STÁTU

Těsně před vánočními vyšla v Křesťanské Akademii v Římě (Edice Studium, Sv. 23) knížka s výše uvedeným názvem, která si zasluhuje pozornosti všech krajanů žijících v cizině. Zasloužila by si ovšem stejně velké pozornosti také ve vlasti, ale máme valně pochybnosti, zda tam bude vůbec v nynější době připuštěna. Napsal ji známý historik a český vlastenec, žijící dnes v exilu v Rakousku, Karel Schwarzenberg, s jehož jménem se často setkáváme na stránkách krajanů tisku.

Není to vlastně knížka nová. Schwarzenberg ji psal doma ve vlasti za druhé světové války, kdy nacisté plundrovali jeho panství a kdy se snažili nám čokazovatí falešnými a dialektickými citáty, že české země jsou dějinnou a přirozenou součástí Německa, a že český národ nemá a neměl nikdy právo na svou svobodu. Schwarzenberg, vyhnanec z rodných statků, zahloubal se tehdy do historie a pořídil sbírku českých písní a básní od nejstarších dochovaných památek až po dnešní dobu, jejichž texty dokazují, že český národ je odedávna právoplatně samostatný, a že německé znetvoření dějin tuto historickou skutečnost nemůže vyvrátit. Jeho knížka ovšem nemohla vyjít tehdy tiskem a autor se o to ani nepokoušel, když jiná jeho práce "Obrazy českého státu" propadla zabavení. Jak by byli mohli nacisté tehdy dovolit otisknout třeba tenhle prorocký výběr z Alexandreidy (okolo roku 1310):

I to by se státi mohlo,
ač by to již co pomohlo,
že Němci, již jsou zde hosté,
chtí doždati, by na mostě
v Praze, jehož Bůh nenechá,
nebylo viděti Čecha;
i mohlo by se brž státi,
by jich bylo nevidati...

Milé redakci
Hlasu Národa,
k uctění světlé památky
mé drabé sestry

ANNY NIZNER

věnuji na vydávání
našeho milého
Hlasu Národa
\$25.00.

Rok těžké práce máte už za sebou a já věřím, že tento rok bude lehčí a bude se vám pracovatí veseleji. Vám, důstojný Otče Vite, těm několika zaměstnancům, — a všem obětavým mladým i starším exulantům, které vidávám na chicagském Velehradě pracovat, když jdou kolem — přejí hodně zdraví, svatou trpělivost a železné nervy při vydávání našeho Hlasu Národa, který se mně velice líbí.

S pozdravem vaše čtenářka

Aurelia Vrdská

Schwarzenbergova knížka obsahuje téměř sto českých písní a básní, počínaje písní "Hospodine pomiluj ny" a konče Tomanovou básní, napsanou u příležitosti vjezdu T. G. Masaryka do Prahy v r. 1918. Historický komentář k tomuto výběru tvoří vlastně stručný přehled českých dějin. Mnoho básní, v knize většinou doslovně citovaných, je dnes v cizině těžko dostupných. Milovníci staročeské literatury naleznou tam citáty z Dalimila, Smila Flašky, Vavřince z Březové, Mikuláše Dačického a j.; jiní se potěší z básní našich buditelů i novějších literátů: Sabiny, Havlíčka, Vrchlického, Nerudy, Machara, Krásnohorské, Dyka a j.; osvěžíme si tam texty národních hymen a znárodnělých písní, z nichž mnohým jsme se učili ve školách nazpaměť. Řada cenných reprodukcí doplňuje vhodně osm historických údobí našich dějin, do nichž autor knížku vměstnal.

Po druhé světové válce se autor pokoušel vytisknout doma tuto svoji knížku, ale neuspěl zase. A tak bychom mohli zopakovat to, co jsme napsali v jednom z předešlých odstavců: Jakž by mohli nynější uchvatitelé moci ve vlasti dovolit otisknout třeba tenhle citát z V. Klimenta ze Žehráka (okolo r. 1619):

Vstaň, lve český! Nespiž více!
Budí tě Božská pravice...
Vstaň tedy, lve, a se vzhledni,
na svou mrzutost pohledni:
Vem zrcadlo, svou podobu
spatříš, ohyzdnou ozdobu.
Oboříš se na své škůdce,
na zrádce svých chytré
vůdce!!

Horlíž pro to zptvoření,
zaplat' jim dle zasloužení...

Nepřipomínají tyto řádky dnešní zptvořený státní znak, v němž koruna českého lva byla vyměněna za rudou hvězdu...?

Nezbývalo tudíž autorovi, nežli vzít rukopis s sebou do vyhnanství v cizině. Zde rukopis doplnil a po čtvrt století se dočkal konečně jeho publikování.

Svou rozmanitostí a hutností poskytuje Schwarzenbergovo dílo mnohé i v oborech s knižkou přímo nesouvisejících. Před 3 léty proběhla na př. v krajaně tisku v Americe diskuse o znárodnělosti sokolské písní "Čtvrtého července...", kterou snad každý krajan ještě dnes dovede zazpívat. — "Proč stáli sokolci čtvrtého července na strahovských hradbách?", položil tehdy otázku nestor českých novinářů, Rudolf Kopecký z Londýna. Do diskuse zasáhla řada pracovníků z Ameriky i Evropy, dostala se na přetřes i v ústředí zahraničního Sokola, ale odpověď se nenalezla. Soudilo se sice, že píseň se vztahovala k všesokolskému sletu na Strahově, ukázalo se však během diskuse, že všesokolský slet se konal poprvé na Strahově až v roce 1926, tedy v době, kdy píseň byla již aspoň 40 let stará.

Ve Schwarzenbergově knížce nacházíme nyní úplný text té-

to písně. Datuje ji do roku 1886 a uvádí podle pramenů, které sbíral ve vlasti před 35 roky, že byla složena ke svěcení praporu břevnovského Sokola. Toto svěcení se konalo nepochybně o svátku sv. Prokopa 4. července 1886 — (toho dne byla neděle) — na strahovských hradbách, kde břevnovští cvičili. Nápěv je patrně od A. Matouška, kterého uvádí Schwarzenberg jako autora, třebaže blíže neoznačuje, zda napsal nápěv, či text. Autorství textu zdá se náležeti Karlu Tůmovi, jak vypátral dr. J. Trnka z Paříže. A tak záhada této zlidovělé písně, kterou si jistě i dnes doma zpívají — ovšem potichu —, je patrně vysvětlena. Později, když Kmoch zařadil píseň do svého repertoáru, datum 4. července se změnilo na 6. července, které jako výročí upálení Husa bylo bližší sokolskému a tehdy snad i časově tendenčnímu citění.

Schwarzenbergova knížka je cenným přínosem k exilní literatuře a její autor zasluhuje uznání. Karel Schwarzenberg je dobře znám svou činností na národním poli mezi našimi krajan v Rakousku, známe také stejně dobře obětavou činnost na tomto poli jeho bratra Františka v Americe. Před více než 100 roky jako výročí upálení Husa bylo bližší sokolskému a tehdy snad i časově tendenčnímu citění.

Ladislav Matoušek

OBLASTNÍ VÝBOR ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ v Chicagu, Il.

zve na

ČLENSKOU SCHŮZI,
která se koná
v pátek 4. února 1977
v 7:30 hod. večer
v Lincoln Federal,
6655 W. Cermak Road,
Berwyn, Ill.

Program:

1. Zprávy úředníků,
2. Zprávy z odboček ČSNRA a přidružených organizací,
3. Příprava výroční schůze oblastního výboru,
4. Stanovení data Čs. dne volba místa uspořádání.

Prosíme všechny členy oblastního výboru o účast a také o návrhy, kde by bylo možno Čs. den uspořádat v okruhu našich západních předměstí.

František Kalkus, předseda
Marie Langová, tajemnice

Jaroslav Orlický:

V Čechách není eternit

V komunistickém státě je na všechno plán. V Československu vyhlásili nejprve dvouletý plán — (což byla zřejmě doba, kterou Moskva komunistům stanovila k úplnému uchopení totalitní moci ve státě) — a pak následovaly pětiletky. Pětiletý plán k překročení plánu ve výrobě i v zemědělství i v dalším zkomunisození země. Nic nesmí být přenecháno náhodě. I větru, dešti a slunci se mělo v těch plánech poroučet. Uvnitř těch pětiletok jsou ještě jiné plány. Tak třeba plán na to, jak mrzačit duši dítěte. Dále byl a je i plán, jak donutit drobný lid, aby žil kolektivně. Děje se tak dosud přednostní stavbou "paneláků". V takovém domě žije pohromadě i padesát rodin. Jejich kontrola je daleko snadší, než kdyby žily v padesáti rodinných domech. Komunističtí pohlavíři ale v panelácích nežijí. Ti na státní útraty okupovali vily, ukradené zámožnějším občanům — nepřátelům režimu. Na útraty státu si dnes režimní lidé dokonce staví moderní vily a "chaty u vody" jako na příklad neblahé paměti nebožtík president Antonín Novotný.

Naši lidé si však dosud v ničem nezamilovali příklad "bratrského" Sovětského svazu. Zvláště jim nejde k duhu stádnost, která je v SSSR údajně už zžitým způsobem života. Inteligence našich lidí si stále vyžaduje soukromí. To je alespoň v době oddechu ve vlastním domku jejich ostrůvkem štěstí. Soukromý domek zůstává proto ideálem české rodiny. Vzájemně si pomáhají, aby si mohli domek postavit. "Neomylná" komunistická strana je ale vytrvale přesvědčující, že

nejlepší bydlení je pro ně v "paneláku". Přesvědčování nemá mnoho úspěchu. Tu přicházejí na pomoc úřady. Jsou to nástroje té neomylné strany. Zadateli o stavbu rodinného domku dělají velké potíže. Trvá to i několik let než nekomunistická obdrží povolení ke stavbě. Nejdříve se dělají potíže se stavebním místem. Potom se v plánech hledají nedostatky. To má svůj dopad. Zadateli je to šikanování nepříjemné a nakonec se vzdá naděje, že by si mohl postavit rodinný domek. Komunisté se při tom radují, protože dosáhli svého cíle. Zadateli nezbývá než se ucházet o byt v paneláku.

Povahy vytrvalé — i za cenu úplatků "komunistické úřední šlechtě" přece jen někdy nakonec dokáží získat povolení k stavbě. Tim ovšem nemají ještě vyhráno. Nastanou další nesnáze se stavebním materiálem. Zase se nastoupí cesta úplatků a někdy i cesta zlodějské a materiálu se opatřuje.

Tim způsobem se jedné rodině podařilo materiál nalézt a rodinný domek postavit. Střechu chtěli mít ale z eternitu. V Čechách se dnes eternit nevyrábí, jen na Slovensku. Nastává zase hledání úplného člověka z výroby eternitu, který by se smíloval nad "bratrskou" českou rodinou a za přiměřenou provizi eternit nějak sehnal.

A tak vzor všemu plánování se komunistickému režimu daří plánovat jen nedostatek: vzor nucenému odstranění zprostitutného, které je neohodně socialistického člověka — se lidem v Československu bez tučného "tuzera" a všelijakých úplatků nic nepodaří sehnat a tak jde život dál a lidé se v tom komunistickém ráji snaží přežít a vybrusit, jak nejlépe dovedou. Jejich srdce však nezískala ani strana, ani Gustáv Husák, ani Moskva, a tím méně její plány na světovou revoluci.

★ Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO \$40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

VOICE OF THE NATION

THE CZECH-AMERICAN AND ASSIMILATION

DR. JOSEF ČADA:

(Continued from last issue)

The plodding, thrifty, and serious minded Czech was a strange fellow citizen to the effervescent, boastful, carefree, and at times prodigal Irishman. The characteristic attitude of the son of Erin was regarded by the Czechs as one of arrogance, for the former considered the non-English speaking alien as a "furriner" and boasted of his Irish descent as if it were a patent of nobility.

Czech-Irish uneasy relations wore off only after the two established and agreed upon certain ideological and spiritual identities. The Irishman

found that the Czech, for example, was very sympathetic to Ireland's struggle for freedom and that he openly advocated it in his press. He also learned that the Czech was not usually a propagator of various "isms", challenging the established order of things but that he was essentially a conservative. The feeling of understanding which eventually obtained between the two was, more often than not, confined to the Catholic Irishman and Czech, particularly after the latter pleased the former by "wearing of the green" on Saint Patrick's Day, becoming a member of Hibernian spon-

sored fraternal societies, or supporting Irish churches and institutions. Inter-marriage between Catholic descendants of the two groups were rather commonplace in urban areas, and now and then the Irish-American hierarchy made attempt to aid the Czechs in founding their parish life.

Other Americans whom the Czech met to a lesser degree but in whom he was interested for various reasons were the Indian, Negro and Oriental. The first he knew as a friend and foe. He encountered him in the Michigan and Wisconsin lumber camps where the "red man" wandered alone or in groups from nearby reservations to beg for tobacco or food. He encountered him in the Plains as a peaceful vagrant, seeking shelter, volunteering for temporary employment, or stealing whatever could conveniently be carried off the homestead. Finally, he bartered goods with him as a storekeeper and trapper on the Nebraska or Oklahoma frontier.

There were situations, however, when the Czech established his acquaintance with the Indian during the frightening experience of the war path. The Czech lacked the skill in fighting him off when he attacked his Kansas, Dakota, or Oklahoma homesteads and settlements. The raids of the aborigine brought total ruin, for men were killed, women violated, stock and supplies stolen, water wells polluted, and buildings burned. Like his American counterpart, the Czech settler in the West was inclined to eliminate or suppress the Indian. During and after the Civil War, he fought him in the Indian Wars and by 1880 eliminated much of the danger of Indian raids.

As an observer of the manner with which the Indian question was handled, the Czech stood firmly in the ranks of those humanitarians who sought justice for and a constructive treatment of the aborigine. He viewed the corruption and spoliation of the Indian by reservation officials with disgust and apprehension. He disagreed with plans insisting upon the Indian's adoption of the white man's way of life. He deplored the conditions which in many cases existed on the reservations and brought about the starvation of their inhabitants, and he voiced his disapproval of the wholesale robbery of Indian lands when the aborigine was forced to sell his hunting grounds to the government at ridiculously low prices and then receive only a fraction of the sum agreed upon.

The Czech's attitude towards the Negro and the Oriental reflected largely America's pop-

ular contemporary stance on the two. Though critical of the southern treatment of the colored, the Czech tended to believe that the Negro was biologically and psychologically inferior to the white man. His press parroted editorially the hostile accusations of the West coast's natives that the Chinese reduced the standard of living, bred crime, leprosy, and immorality and planned to erect an oriental empire on America's Pacific coast. The Czech-American press warmly supported California's agitation for restrictive Chinese immigration laws in 1882.

His relatively early settlement in the States and his fairly active participation in American life seemed to raise the Czech to a position of leadership among the Slavie-American peoples. He historically discharged the responsibility by including the Slovak, the South Slav, and occasionally the Pole in those institutions which he created to serve him in the assimilative process. They were such agencies as fraternal or benevolent societies, Free Thought and liberal organizations, Catholic parishes, and civic and social clubs. Though he often shared the parish with the Pole and cooperated with the South Slav in ethnic and political affairs, he worked most closely with the Slovak, paying his way towards acculturation in much the same way as the German had done for him in the cradle days of his settlement. He led the Slovak to economic security, assisted him in an acquaintance with public affairs, and helped him lay foundations to religious institutions. The incidence of inter-marriage between Czech and Slovak was high.

It was the Anglo-Saxon American whose way of life particularly in the second stage of the Czech's acculturation served as a criterion of the nature of Americanization. For the most part the Czech showed respect for the Anglo-Saxon American and the old settlers of French, German, Scotch, or Irish antecedents. In his imagination he construed them to be genuine types of natives who stemmed from colonial New England, fought in the Revolution, and who numbered individuals of intellectual accomplishments or distinguished professional or financial career. In his time and place he seemed to find such individuals in those upper middle classes who guided America's cultural, business, commercial and spir-

itual progress.

The Czech's direct knowledge of the American of his day came, of course, from a variety of contacts, experiences and observations. Some of these were happy; others not. In formulating an overall idea of what motivated the American's behavior and shaped his character, the Czech was apt to analyze the native's way of life through general categories, that is, seeing and studying him as a business man or farmer, member of a household, representative of ancestral traditions and values, and as a paternalistically inclined humanitarian solicitous about the welfare of his less privileged neighbors.

In the business and farmer category the Czech observer gathered his information from the economic relations he had with the native. In business matters he found him adept at money making, asking no quarters in a rugged competition with others and giving none. He demonstrated no compassion with those who suffered financial ruin, because he knew that the opportunities of America were boundless and that anyone with a little energy and imagination would retrieve what he lost. He found that American most admired who could outwit his competitors or clients, for the rule of caveat emptor counted for much more in America than in Europe. In his occupation the native tended to be a "Jack of all trades" rather than a specialist. He frequently began his career with little or nothing, worshipped success, and identified his progress with the growth of the country.

(To be continued in next issue)

Looking Ahead
by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE REAL PANAMA ISSUE

All Americans now know that General Omar Torrijos Herrera gave the American political campaign a moratorium from his demand that the U.S. give him back the Panama Canal. This was done at the behest of our own State Department, with the support of Fidel Castro, and the urging of the Soviet Union. None of these wanted the Panama Canal problem to become a major issue in the election campaign. Why?

The reason none of the above elements wanted Panama to be fully debated was that all polls showed that the American people overwhelmingly were opposed to the proposed treaty now being negotiated. The only major candidate who thought it should be an issue was eliminated in the Republican Convention, and Panama was not even mentioned again as an issue.

During the campaign, there was a series of demonstrations in the Panama Canal Zone and in the country of Panama by those who are opposed to the Marxist regime of Torrijos. They were demonstrating for the United States to retain control of the canal. Those demonstrations were put down with bloody violence. Practically nothing was reported in the American press of news media about it.

Which brings us to the real issue surrounding the demands for the U.S. to give up the Panama Canal. Since the end of

World War II, a great deal of effort has been spent in Latin and South America on communist propaganda. The entire region is literally hanging on the brink of falling to communism. Yet, the people do not want to be under communism. They, like the people of the rest of the free world, could not defend themselves against a full-scale communist invasion and so they look to the United States for leadership and protection. When Cuba fell to an illegal communist dictatorship and the United States did nothing, the aspirations of communists elsewhere in this Hemisphere rose. Choddi Jagan was elected to leadership in British Guiana as the only communist ever to be elected to power. The people soon realized their mistake. But, the entire region is a powder keg.

If the United States caves in to the demands and threats of the Marxist Torrijos, the rest of South and Latin America will give up all hope that the United States will really resist communism.

It happened with the Russian people when America recognized the communist dictatorship of that country in 1933. It happened in Eastern Europe when the United States permitted Russian troops to occupy those countries and then did nothing to insist on the promised free elections. It happened again with the Helsinki Accords.

It happened when the United States refused to win the war in Korea, and it happened again when the United States was willing to accept defeat in Vietnam rather than press for victory against communism.

What happened? Every time the United States has given diplomatic recognition, trade and aid to a dictator nation, the hope of freedom for all mankind has dimmed. What is really at stake at the Panama Canal negotiations is not just control of the canal... it is the hope of all mankind for freedom.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY

3156 W. 26th, Chicago,
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our
RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všeohgut'

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave.

Telefon: 762-2233